

Stjórnartíðindi

1882 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Meiriháttar gallar á bls. 2 og 23-24.

Helstu óskýru orðin á bls. 24 eru: hverjum, samþykkis, og hafi.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1882.

Regjeringstidende

for

Island

for

Maret 1882.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1882.

A.

Indholdsfortegnelse

tit

Regjeringstidende for Island for Aaret 1882.

A.

Efnisyfirlit.

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1882.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	13. janúar	Víxillög fyrir Ísland	2—35
2	13. janúar	Lög um víxilmál og víxilafsagnir	36—41
3	13. janúar	Lög um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk	42—49
4	16. febrúar	Lög til bráðabirgða um breyting á 9. gr. í lögum 4. nóv. 1881 um útflytningsgjald af fiski, lýsi o. fl.	50—53
5	17. marz	Landamerkjälög	54—59
6	17. marz	Lög um friðun fugla og hreindýra	60—61
7	17. marz	Lög um bann gegn innflytningi á útlendu kvikfje	62—63
8	2. maí	Auglýsing um að bólusótt gangi í Helsingjaeyri og Helsingjaborg	64—65
9	12. maí	Lög um leysing á sóknarbandi.	66—69
10	12. maí	Lög um kosningarrjett kvenna	70—71
11	12. maí	Viðaukalög við lög 27. febr. 1880 um stjórn safnaðarmála og skipun sóknarnefnda og hjeradsfunda.	72—73
12	12. maí	Viðaukalög við lög 14. desbr. 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum	74—75
13	12. maí	Lög um umsjón og fjárhald kirkna	76—79
14	26. maí	Auglýsing um bólusótt í Kristjaníu	80—81
15	11. júlí	Auglýsing um, að auglýsingar 2. og 26. maí 1882 skuli úr gildi numdar	82—83
16	9. ágúst	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	84—85
17	28. ágúst	Auglýsing um að blóðsótt gangi í Málmey	86—87
18	25. sept.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur ..	88—89
19	28. sept.	Lög um sölu á fangelsinn á Húsavík	90—91

Indholdsfortegnelse

til

Regjerings-tidende for Island for Aaret 1882.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
1	13. Januar	Begellov for Island	2—35
2	13. Januar	Lov om Begelsfager og Begelsprotester	36—41
3	13. Januar	Lov om Betaling for Repstyrere og andre som udføre thinglige Forretninger	42—49
4	16 Febr.	Foreløbig Lov angaaende Forandring i § 9 i Lov af 4. November 1881 om Udsørfelsafgift af Fisk, Tran m. m.	50—53
5	17. Marts	Lov om Markesfjel.	54—59
6	17. Marts	Lov om Fredning af Fugle og af Hensdyr.	60—61
7	17. Marts	Lov om Forbud mod Indførsel af Kreaturer fra Udlandet	62—63
8	2. Mai	Bekjendtgjørelse om en i Helsingør og Helsingborg herskende Koppe-epidemi	64—65
9	12. Mai	Lov om Løsning af Sognebaandet.	66—69
10	12. Mai	Lov om Kvinders Valgret	70—71
11	12. Mai	Lov indeholdende Tillæg til Lov af 27. Februar 1880 om Bestyrelsen af Menighedsaanliggender og om Oprettelsen af Menighedsudvalg for Kirkefogne og Herreder.	72—73
12	12. Mai	Lov indeholdende Tillæg til Lov af 14. December 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Vaade	74—75
13	12. Mai	Lov om Tilsyn med Kirker og Bestyrelsen af deres Formue.	76—79
14	26. Mai	Bekjendtgjørelse om Kopper i Christiania	80—81
15	11. Juli	Bekjendtgjørelse om Ophævelse af Bekjendtgjørelser af 2. og 26. Mai 1882	82—83
16	9. August	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Thronfølgeren	84—85
17	28. August	Bekjendtgjørelse om en i Malmø herskende Dysenteriepidemi	86—87
18	25. Septbr.	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst.	88—89
19	28. Septbr.	Lov om Salg af Fængselsbygningen i Húsavík.	90—91

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
20	29. sept.	Auglýsing um bólusótt í Kristjánssandi	92—93
21	9. október	Auglýsing um að blóðsótt gangi í Ystad	94—95
22	13. október	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	96—97
23	26. október	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur..	98—99
24	20. nóv.	Auglýsing um að auglýsingar 28. ágúst og 9. október 1882 sjeu úr gildi numdar	100—101

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
20	29. Septbr.	Bekjendtgjørelse om en i Christianssand herstkende Koppeepidemi ...	92—93
21	9. Oktober	Bekjendtgjørelse om at der herster Dysenteri i Ystad.....	94—95
22	13. Oktober	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Thronfølgeren	96—97
23	26. Oktober	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	98—99
24	20. Novbr.	Bekjendtgjørelse om Ophævelse af Bekjendtgjørelser af 28. August og 9. Oktober 1882.....	100—101

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regjeringstíðende

for

Island.

A.

Nr. 1.
13.
jan.

Víxillög

fyrir

Ísland.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Um víxla á hendur öðrum manni.

1. kapituli.

Um form víxla.

1. gr.

Víxil skal svo gjöra að hann til greini:
nafnið víxil með berum orðum í sjálfum textanum, eður, ef víxillinn er saminn á
útlendu tungumáli, samsvarandi nafn á því máli;

hve mikla peninga borga skuli (fjárhæð víxilsins); nafn þess manns, er taka á við
borguninni (viðtakandi, remittent);

nafn þess, er á að leysa til sín víxillinn (greiðandi, trassat); stund og stað, þá er
víxillinn er útgefinn;

hvar borgun skuli greiða;
undirskrifað nafn þess, er gefur út víxillinn (útgefandi, trassent).

2. gr.

Víxill getur hljóðað um borgun til útgefanda sjálfs (víxill til eiginnar ráð-
stöfunar).

Ef víxill, sem ræðir um í þessum kafla, kveður svo á, að útgefandi eigi sjálfur
að leysa hann til sín (trasseret egen Vexel), skal hann skoða sem eiginn víxil (95. gr.).

3. gr.

Einn skal vera gjalddagi allrar fjárhæðar víxils.

Víxill skal að eins hljóða um borgun:

tilgreindan dag;

jafnskjótt sem hann er sýndur (ved Sigt, a vista);

tilteknum tíma eftir að hann er sýndur (efter Sigt, a viso); eða

tilteknum tíma eftir að hann er gefinn út (a dato).

Sje enginn gjalddagi ákveðinn, skal álíta hann vera þá, er víxillinn er sýndur.

Bexellov

for

Island.

Nr. 1.
13de
Januar.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afdeling.

Om trukne (trasferede) Bexler.

1ste Kapitel.

Om Bexelformen.

§ 1.

En Bexel skal indeholde:

udtrykkelig Benævnelse af Bexel, indført i selve Teksten, eller, hvis Bexlen er affattet i et fremmed Sprog, et tilsvarende Udtryk i dette Sprog;
den Pengefum, der skal betales (Bexelsummen);
dens Navn, til hvem Betalingen skal ske (Bexeltager, Remittent);
dens Navn, der skal indfri Bexlen (Bexelbetaler, Trassat);
Tid og Sted for Bexlens Udstedelse;
det Sted, hvor Betalingen skal ske;
dens Underskrift, der udsteder Bexlen (Bexelgiver, Bexeludsteder, Trassent).

§ 2.

En Bexel kan lyde paa Betaling til Trassenten selv (Bexel til egen Ordre).

Enhver en trasferet Bexel paa at indfries af Trassenten selv (trasferet egen Bexel) anses den som en egen Bexel (§ 95).

§ 3.

Betalingstiden skal for den hele Bexelsum være en og den samme.

Bexlen kan kun lyde paa Betaling:

paa en bestemt Dag
ved Forevisning (ved Sigt, a vista);
en vis Tid efter Forevisningen (efter Sigt, a viso); eller
en vis Tid efter Udstedelsen (a dato).

Er ingen Betalings Tid nævnt, anses Bexlen som betalbar ved Sigt.

Nr. 1. Bexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

4. gr.

Víxill getur hljóðað um borgun á öðrum stað, en á heimili greiðanda (domiciler-aður víxill).

Sje greiðslustaður eigi til tekinn, skal borgun lúka á þeim stað, sem getið er við nafn greiðanda, og sje þar álitid að vera heimili hans.

5. gr.

Sje skjal eigi svo lagað, sem nú var mælt, veitir það eigi víxlrjett. Yfirlýsingar þær, sem ritaðar eru á slíkt skjal, svo sem greiðslusamþykki, framsal eður ábyrgð, veita heldur eigi nein víxlrjettindi.

6. gr.

Sje fjárhæð víxils nefnd optar en einu sinni, og eigi hin sama, þá gildir hin minnsta.

7. gr.

Sje í víxli gefið loforð um leigur, skal álita loforð það sem óskráð.

2. kaþítuli.

Um ábyrgð útgefanda.

8. gr.

Útgefandi hefur eptir víxlrjetti ábyrgð á því, að víxill verði samþykktur og borgaður.

3. kaþítuli.

Um framsal víxils (endossement, giro).

9. gr.

Víxil má selja öðrum manni (endossatar) með framsali, þótt eigi sje neitt ákveðið um það í víxlinum. Nú hefur útgefandi bannað framsal víxils í sjálfum texta hans með orðunum „eigi til framsals“ (Ordre), eða því um líku, og veitir framsalið þá engin víxlrjettindi.

10. gr.

Við framsalið hverfa öll þau rjettindi, sem víxli fylgja til þess, sem hann er framseldur, og þar á meðal rjettur til að fram selja aptur víxlinn. Víxil má einnig fram selja útgefanda, greiðanda, samþykkjanda, eða fyrri framseljanda, og mega þeir fram selja öðrum hann aptur.

11. gr.

Framsali skal rita á sjálfan víxlinn eður á eptirrit hans (kopi) eða á miða (alonge), sem festur er við víxlinn eður eptirritið.

Nr. 1. Vixillög fyrir Ísland 13. janúar.

§ 4.

En Vexel kan lyde paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten bor (domicileret Vexel).

Er særskilt Betalingssted ikke nævnt, gjælder som Vexlens Betalingssted det ved Trassatens Navn anførte Sted, hvor han tillige antages at bo.

§ 5.

Er et Dokument ikke affattet overensstemmende med de foran givne Forskrifter, medfører det ikke Vexelret. Heller ikke have de paa et saadant Dokument tegnede Erklæringer, saasom Akcept, Endossement eller Vorgen, nogen vexelretlig Virkning.

§ 6.

Er Vexelsummen nævnt flere Gange, men med forskjellige Beløb, gjælder det, som mindst er.

§ 7.

Indeholder en Vexel Tilsagn om Rente, anses det som ustrevet.

2det Kapitel.

Om Trassentens Ansvar.

§ 8.

Trassenten svarer efter Vexelret for Vexlens Godkjendelse (Akcept) og Betaling.

3die Kapitel.

Om Overdragelse af Vexlen (Endossement, Giro).

§ 9.

En Vexel kan ved Endossement overdrages til en Anden (Endossatar), selv om Intet herom er nævnt i Vexlen. Har Trassenten i selve Vexlens Text ved Ordene „ikke til Ordre“ eller detslige forbudt dens Overdragelse, medfører saadan ingen vexelretlig Virkning.

§ 10.

Ved Endossement gaa alle af Vexlen flydende Rettigheder, deriblandt ogsaa Retten til at endossere Vexlen videre, over paa Endossatøren. Vexlen kan endosses ogsaa til Trassenten, til Trassaten, til Akceptanten eller til en tidligere Endossent og af disse igjen til Andre.

§ 11.

Endossementet skal skrives paa selve Vexlen eller paa en Afskrift af den (Kopi) eller paa et til Vexlen eller Kopien hæftet Blad (Allonge).

Nr. 1. Vexellob for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

12. gr.

Framsal getur annaðhvort verið á þá leið, að framseljandi (endossent) ritar á víxlinn nafn þess manns, er hann fram selur hann, og nafn sitt undir (fullkomið endossement), eða með því móti, að framseljandi að eins ritar sitt nafn aptan á víxlinn eður eptirritið, eður á miðann, sem við er festur (endossement in blanco).

13. gr.

Eigandi víxils getur fyllt eyðuframsal (blancoendossement) með því að rita nafn einhvers manns, sem víxillinn er framseldur.

14. gr.

Hver framseljandi hefur eptir víxlrjetti ábyrgð á samþykki og borgun víxils gagnvart öllum þeim, er síðar eignast hann, nema hann hafi skýlaust áskilið sjer að vera laus við þá ábyrgð, með því að rita í framsalið orðin „án skuldbindingar“, „án ábyrgðar“, „án obligo“, „án retúr“ eða því um líkt.

15. gr.

Sje í framsali skýlaust bannað að framselja víxil öðrum, en það sje þó gjört eigi að síður, hafa síðari eigendur víxils eigi víxlrjett gagnvart þeim framseljanda, er bannaði.

16. gr.

Þegar að eins er gefið með framsali umboð eða heimild til innheimtu eða þess konar (procura endossement), veitir framsalið eigi eignarrjett yfir víxlinum, en heimilar umboðsmanni að eins að gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf til þess að varðveita víxlrjettinn og til þess að heimta fjárhæð víxilsins og taka við henni, sem og til að framselja víxlinn að nýju til umboðs, ef það er eigi beinlínis bannað í framsalinu.

4. kapítuli.

Um það hvernig sýna skuli víxil til samþykkis.

17. gr.

Hverjum þeim, er víxil hefur í höndum, er heimilt þegar í stað að sýna hann til samþykkis, og fáist samþykki eigi innan þess tíma, sem ákveðinn er í 21. gr., að láta afsagnargjörð fram fara fyrir skort á samþykki (de non acceptatione). Sje nokkur samningur gjörður, sem kemur í bága við þetta, þá hefur hann engin áhrif á víxlrjettinn.

18. gr.

Ef annar greiðslustaður er tiltekinn í víxli en þar, sem greiðandi býr, og hafi útgefandi eigi til greint í víxlinum, hver eigi að annast greiðsluna á hinum staðnum, skal sýna víxlinn greiðanda til samþykkis fyrir gjalddaga, og fáist samþykki eigi, afsagnargjörð fram fara. Sje þetta vanrækt, týnist víxlrjettur gegn útgefanda og framseljendum.

§ 12.

Endossement kan ske enten saaledes, at Endossenten indsatte Endosfatarens Navn og underskriver sit eget (fuldstændigt Endossement), eller og derved, at Endossenten blot tegner sit Navn paa Veglens eller Vexelkopiens Bagside eller paa det vedhæftede Blad (Endossement in blanco).

Nr. 1.
13de
Januar.

§ 13.

Blanko-Endossement kan af Vexelejeren udfyldes ved Indsættelse af en Endosfatares Navn.

§ 14.

Enhver Endossent svarer alle efterfølgende Gjere af Vexlen efter Vexelret for dens Akcept og Betaling, saafremt han ikke i sit Endossement ved Ordene „uden Forbindtighed“, „uden Ansvar“, „uden Obligo“, „uden Retur“ eller deslige udtrykkelig har forbeholdt sig at være fri for saadant Ansvar.

§ 15.

Indeholder et Endossement udtrykkelig Forbud mod at endossere Vexlen videre, og overdrages den desuagtet, have senere Vexelejere ikke Vexelret mod den Endossent, som gav Forbudet.

§ 16.

Et Endossement, som kun indeholder en Fuldmagt eller en Bemyndigelse til Inkasering eller deslige (Prokura-Endossement), overfører ikke Ejendomsret til Vexlen, men giver alene Fuldmægtigen Hjemmel til at tage de til Vexelrettens Bevaring fornødne Forholdsregler og til at indtale og oppebære Vexelsummen, samt, saafremt saadant ikke er udtrykkelig forbudt i Endossementet, til at overdrage Vexlen ved nyt Prokura-Endossement.

4de Kapitel.

Om Veglens Forevisning til Akcept.

§ 17.

Enhver, som har en Vexel i Hænde, er berettiget til strax at forevise den til Akcept og, hvis saadan ikke erholdes inden den i § 21 bestemte Tid, at optage Protest for manglende Akcept (de non acceptatione). Aftale, som strider herimod, har ikke vexelretlig Virkning.

§ 18.

Lyder en Vexel paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten bor, og har Trassenten ikke paa Vexlen opgivet, ved hvem Betalingen paa det andet Sted skal erlægges, skal den før Forsaldsdag forevises Trassaten til Akcept og, saafremt saadan ikke erholdes, protesteres. Forsømmes dette, tabes Vexelretten mod Trassenten og Endossenterne.

Nr. 1. Vexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

19. gr.

Kveði víxill á um greiðslu eptir sýning, skal sýna hann til samþykkis innan þess tíma, sem tilgreindur er í texta víxilsins. Nú er enginn tími tilgreindur, og skal sýna víxilin innan 6 mánaða frá dagsetning hans, sje hann út gefinn á Íslandi og eigi að borgast innanlands, en innan árs, sje hann útgefinn á Íslandi og eigi að borgast erlendis, eða útgefinn erlendis og eigi að borgast á Íslandi. Sje víxill eigi samþykktur eða samþykki eigi dagsett, skal afsegja (protestera) víxilinn áður en sýningarfresturinn er útrunninn, og telst [á gjalddagi frá afsagnardegi. Sje það vanrækt, sem hjer er fyrir skipað, týnist víxilrjettur gegn útgefanda og framseljendum.

Hafi framseljandi ákveðið sýningarfrest, þá er hann fram seldi slíkan víxil, er hann laus við ábyrgð eptir víxilrjetti, ef fresturinn er látinn hjá líða.

Gagnvart þeim samþykkjanda, sem eigi hefur dagsett samþykki sitt, skal gjalddagi talinn frá síðasta degi, er sýna mátti víxilinn, hafi afsagnargjörð eigi fram farið.

20. gr.

Þá er afsagnargjörð hefur fram farið fyrir skort á samþykki, skal það ávallt tilkynnt (notification), á þann hátt og með þeirri ábyrgð, sem fyrir er mælt í 45. til 47. gr.

5. kaþítuli.

Um samþykki víxils.

21. gr.

Þegar víxill er sýndur til samþykkis, skal svarað skýlaust innan sólarhrings, hvort hann verði samþykktur eður eigi. Nú er ekki svar gefið innan þess tíma, og skal svo álíta, sem samþykkis sje synjað.

Samþykki skal rita á víxil, og skal samþykkjandi rita nafn sitt undir. Þá er og samþykki gilt, er samþykkjandi að eins ritar nafn sitt framan á víxilinn.

Nú er samþykki, sem ritað hefur verið á víxil, strikað út, aptur kallað, eða því breytt, og hefur samþykkið engu að síður fullt lagagildi.

22. gr.

Víxil skal samþykkja, svo sem hann er, án skilyrðis eða fyrirvara; þó má takmarka samþykkið við nokkurn hluta fjárhæðar víxilsins. Sje aðrar takmarkanir settar eður aðrir skilmálar, skal álíta þá sem óritaða.

23. gr.

Sá, sem samþykkt hefur víxil, ábyrgist eptir víxilrjetti, að hin samþykta fjárhæð greiðist á gjalddaga.

Samþykkjandi er fyrir samþykki sitt einnig skuldbundinn útgefanda eptir víxilrjetti. Aptur á móti hefur samþykkjandi eigi víxilrjett gegn útgefanda.

24. gr.

Ef víxill kveður svo á, að borga skuli annarstaðar en á heimili greiðanda, enda

§ 19.

Nr. 1.
13de
Januar.

Under en Bexel paa Betaling efter Sigt, skal den forevises til Akcept inden den Tid som maatte være forestrevet i Bexlens Text, eller, naar saadan Forfrist mangler, inden 6 Maaneder fra Udstedelsesdagen, hvis den er trukken i Island og skal betales indenlands, og inden et Aar, hvis den er trukken i Island og skal betales udenlands, eller hvis den er trukken udenlands og skal betales i Island. Bliver Bexlen ikke akcepteret, eller bliver Akcepten ikke dateret, skal Bexlen inden Forevisningsfristens Udløb protesteres, og regnes i saadant Tilfælde Forfaldstiden fra Protestdagen. Forsømmes, hvad her er bestemt, tabes Bexelretten mod Trassenten og Endossenterne.

Den Endossent, som i sit Endossement af saadan Bexel har forestrevet en særlig Forevisningstid, er fri for Bexelansvar, hvis Fristen overskrides.

I Forhold til den Akceptant, som ikke har dateret sin Akcept, regnes Forfaldstiden, naar Protest ikke er optagen, fra Forevisningsfristens sidste Dag.

§ 20.

I ethvert Tilfælde, hvor paa Grund af manglende Akcept Protest er optagen, skal Underretning (Notifikation) derom gives paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes.

5te Kapitel.

Om Bexlens Akcept.

§ 21.

Naar en Bexel forevises til Akcept, skal bestemt Svar, bekræftende eller negtende, gives inden 24 Timer. Gives ikke Svar inden denne Tid, anses Akcept negtet.

Akcepten skal skrives paa Bexlen og forsynes med Akceptantens Underskrift. Gyldig Akcept kan ogsaa gives ved Akceptantens blotte Navntegning paa Bexlens Forside.

Akcept kan ikke, efterat den er tegnet paa Bexlen, med Retsvirkning udstryges, forandres eller tilbagekaldes.

§ 22.

Bexlen skal akcepteres efter sit Evidente uden Vilkaar eller Forbehold; dog kan Akcepten indskrænkes til en Del af Bexelsummen. Gjøres andre Indskrænkninger eller Vilkaar, anses de som ufrevne.

§ 23.

Den, som har akcepteret en Bexel, svarer efter Bexelret for Betaling paa Forfaldsdagen af det akcepterede Beløb.

Akceptanten er ifølge sin Akcept vexelretlig forpligtet ogsaa ligeoverfor Trassenten. Derimod har Akceptanten ikke Bexelret mod Trassenten.

§ 24.

Under en Bexel paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten bor, og har

Nr. 1. Bexellov for Island af 13de Januar.

- Nr. 1. hafi útgefandi eigi til greint í víslinum, hver greiða skuli borgunina á þeim stað, skal
 13. samþykkjandi bæta því við á vísilinn. Láti hann það ógjört, skal svo álíta, sem hann
 jan. sjálfur vilji borga vísilinn á greiðslustaðnum.

6. kapituli.

Um fullnustu fyrir synjun samþykkis eða ef samþykkið eigi er tryggjandi.

25. gr.

Sje víxill eigi samþykktur innan þess tíma, sem ákveðinn er í 21. gr., eður að eins samþykktur að nokkrum hluta, og afsagnargjörð hefur fram farið, hefur eigandi víxilsins heimild að krefjast tryggingar með víxilrjetti hjá hverjum framseljanda eða hjá útgefanda fyrir borgun víxilsins á gjalddaga eða þess hluta hennar, sem eigi er samþykktur, enda kostnaðar þess, er leitt hefur af því, að samþykki fjekkst eigi eða var ófullkomið, en selja skal hann þá af hendi afsagnargjörðina.

26. gr.

Hver framseljandi hefur og heimild til eptir afsagnargjörð, sökum þess, að samþykki hefur brugðizt eða verið ófullkomið, að krefjast tryggingar hjá hverjum hinna fyrri framseljanda, eða hjá útgefanda gegn því, að selja honum í hendur afsagnargjörðina.

27. gr.

Nú hefur víxilskuldari sett trygging einhverjum síðari eiganda, og kemur hún þá einnig öðrum síðari eigendum að notum, ef þeir krefjast þess. Enginn þeirra er víxilinn eignast eptir veðsetjanda, getur krafizt frekari tryggingar af neinum víxilskuldara, nema sýnt verði, að hin setta trygging sje ónóg.

28. gr.

Vilji greiðandi eptir afsögn samþykkja að fullu, og endurgjaldi hann kostnaðinn, sem leitt hefur af synjun hans, getur sýnandi víxils eigi hafnað samþykkinu, ef víxillinn er enn í vörzlum hans. Þá er samþykki er þannig gefið, hverfur heimildin til að heimta trygging. Hafi trygging þegar verið sett, skal skila henni aptur. Nú er mál eigi höfðað gegn veðsetjanda til lúkningar víxli, áður ár sje liðið frá gjalddaga hans, og skal þá tryggingunni aptur skilað; sama er og, ef víxill er borgaður eða skuldbindingin eptir víxilrjetti á annan hátt fallin niður.

29. gr.

Hafi sá víxil í höndum, er sökum afsagnar fyrir skort á samþykki á heimting á trygging eptir 25. eða 26. gr., getur hann í stað tryggingar, án þess að biða gjalddaga, heimtað sjer borgaða fjárhæð víxilsins, eða þann hluta hennar, er eigi var samþykktur, svo og endurgjald fyrir kostnað þann, er leitt hefur af synjun samþykkis og þóknun eptir 50.—52. gr. Þó má skuldari draga frá hinni ósamþykktu fjárhæð 5 af hundraði í ársleigu fyrir tímann, sem eptir er til gjalddaga.

Nr. 1. Vixillög fyrir Ísland 13. janúar.

Trassenten ikke paa Bexlen opgivet, ved hvem Betalingen paa det andet Sted skal erlægges, Nr. 1. skal Akceptanten tilføje det paa Bexlen. Gjør han det ikke, antages det, at han selv vil indfri 13de Bexlen paa Betalingsstedet. Januar.

6te Kapitel.

Om Regres for manglende eller ikke betryggende Akcept.

§ 25.

Bliver en Bexel ikke akcepteret inden den i § 21 bestemte Frist, eller indskrænkes Akcepten til en Del af Bexelsummen, er Bexelejeren, efterat Protest er optagen, berettiget til af hvilken som helst blandt Endossenterne eller af Trassenten mod Protestens Udlevering med Bexelret at kræve Sikkerhed for Betaling til Forsaldstid af Bexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb tilligemed de ved den manglende eller ufuldstændige Akcept forvoldte Omkostninger.

§ 26.

Enhver Endossent har i Kraft af den for manglende eller ufuldstændig Akcept optagne Protest ligeledes Ret til mod Protestens Udlevering at kræve Sikkerhed af hvilken som helst blandt de foregaaende Endossenter eller af Trassenten.

§ 27.

Har en Bexelstyldner stillet en af sine Eftermand Sikkerhed, gjælder den ogsaa til Fordel for Sikkerhedsstillerens øvrige Eftermand, naar de fordre saadant. Ingen af Sikkerhedsstillerens Eftermand har Ret til at forlange yderligere Sikkerhed af nogen Bexelstyldner, medmindre det paa vises, at den allerede stillede Sikkerhed er utilstrækkelig.

§ 28.

* Vil Trassaten efter Protesten meddele fuldstændig Akcept, og erstatter han de ved den manglende Akcept forvoldte Omkostninger, maa Præsidenten ikke vægre sig ved at modtage Akcepten, saafremt Bexlen endnu er i hans Besiddelse. Naar Akcept saaledes er given, ophører Retten til at kræve Sikkerhed. Var saadan allerede stillet, skal den tilbageleveres. Ligeledes skal en stillet Sikkerhed gives tilbage, naar der ikke inden et Aar efter Bexlens Forsaldsdag er rejst Sag til dens Betaling mod den, som har stillet Sikkerheden, saa og naar Bexlen er indfriet eller den bexelretlige Forpligtelse paa anden Maade er ophørt.

§ 29.

Har den, som paa Grund af Protest for manglende Akcept er berettiget til Sikkerhed efter §§ 25 eller 26, Bexlen i Hænde, kan han uden at afvente Forsaldstiden i Stedet for Sikkerhed kræve Betaling af Bexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb, tilligemed de ved Akceptens Nægtelse forvoldte Omkostninger, og Provision efter §§ 50–52. Dog kan Bexelstyldneren i det ikke akcepterede Beløb assorte 5 Procent aarlig Rente for Bexlens tilbagestaaende Løbetid.

Nr. 1. Bexellov for Island af 13de Januar

Nr. 1. Krefjist eigandi víxils tryggingar, en skuldari kys heldur að leysa til sín víxil-
 13. inn þegar í stað með þeim skilmálum, sem nefndir voru, þá er honum það frjálst.
 jan.

30. gr.

Nú er samþykktandi orðinn gjalddaga fyrir gjalddaga, eða bert hefur orðið af fjárnámsgjörð, að hann hefur eigi efni til að borga skuldir sínar, eða hann er verzlunar- maður og hefur hætt fjárgreiðslum, enda setur hann eigi handhafa trygging fyrir greiðslu víxilsins á gjalddaga, er handhafi krefst þess, og hefur þá eigandi hans og framseljend- ur, þegar þetta er sannað með afsagnargjörð, heimild til að krefjast tryggingar eptir 25.—27. gr. hjá hinum fyrri framseljendum eða hjá útgefanda, enda skal þá afsagnar- gjörðin seld af hendi.

Afsagnargjörð skal tilkynna á þann hátt og með þeirri ábyrgð, sem fyrir er mælt í 45.—47. gr.

7. kapituli.

Um gjalddaga víxils og borgun.

31. gr.

Víxil skal borga í gjalddaga, og frestdagar eiga sjer þannig eigi stað.

32. gr.

Víxil, sem kveður á greiðslu við sýning, skal borga, þá er hann er sýndur. Það sem fyrir er mælt í 19. gr. um sýning víxla til samþykkis, er þeir kveða á borgun eptir sýning, á einnig við um sýningarfrest til greiðslu þeirra víxla, er ákveða borgun við sýn- ing, sem og um afleiðingar þess, ef fresturinn er látinn hjá líða.

33. gr.

Sje gjalddagi víxils ákveðinn í upphafi, miðju eða enda mánaðar, þá skal borga hinn 1., 15., eða síðasta dag mánaðarins.

Æf gjalddagi víxils er miðaður við ákveðna dagatölu eptir dagsetning, eður eptir sýning, skal hvorki dagsetningardagur nje sýningardagur talinn með. Hálfur mánuður telst 15 dagar; sje greiðslufrestur einn eða fleiri heilir mánuðir og hálfur mánuður, skal hálfí mánuðurinn talinn síðast.

34. gr.

Sje víxill útgefinn þar, sem tímatal eptir gamla stíl er við haft, skal svo álíta, sem tímabil þau, er nefnd eru í víxlinum, sjeu miðuð við gamla stíl, ef víxillinn sýnir eigi annað.

35. gr.

Víxil skal borga í þeirri mynt, sem hann til skilur. Nú er mynt sú eigi gjald- geng á greiðslustaðnum, enda hefur eigi útgefandi með orðinu „effectiv“ eða með sam-

Kræver Beyejeeren Sikkerhed, men vil Beyejskyldneren hellere strax paa ovennævnte Nr. 1. Vilkaar indfri Bexlen, staar dette ham frit.

18de
Januar.

§ 30.

Er den, som har akcepteret en Bexel, forinden Forfaldstid kommen under Konkurs eller ved Eksekution funden at mangle Midler til at betale sin Gjæld, eller har han, hvis han er Handelsende, standset sine Betalinger, og har han ikke, efter i saadan Anledning at være opfordret dertil af Bexlens Ihandehaver, stillet Sikkerhed for dens Indfrielse til Forfaldstid, ere Bexlens Ejer og Endossenter, naar disse Omstændigheder godtgjøres ved Protest, berettigede til mod Protestens Ublevering at kræve Sikkerhed overensstemmende med §§ 25—27 hos de foregaaende Endossenter eller Trassenten.

Om saadan Protest bliver Underretning at give paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes.

7de Kapitel.

Om Bexlens Forfaldstid og Betaling.

§ 31.

Bexlen skal indfries paa Forfaldsdagen, og finde Løbedage saaledes ikke Sted.

§ 32.

En Bexel, som lyder paa Betaling ved Sigt, skal indfries ved Forevisningen. Om Tiden, inden hvilken saadan Bexel skal forevises til Betaling, og om Følgerne af Forsømmelse heraf gjælder, hvad der i § 19 er bestemt om Forevisning til Akcept af Bexler, der lyde paa Betaling efter Sigt.

§ 33.

Er Bexlens Forfaldstid bestemt til Begyndelsen af en Maaned, skal den indfries paa Maanedens første Dag. Ved Midten af en Maaned forstaaes Maanedens femtende Dag, og ved Slutningen af en Maaned dens sidste Dag.

Er Bexlens Forfaldstid bestemt til et vist Antal Dage efter Udstedelsen eller efter Sigt, medregnes ikke Udstedelses- eller Forevisningsdagen. En halv Maaned regnes lige med et Tidsrum af 15 Dage; lyder Betalingstiden paa en eller flere hele Maaneder og en halv Maaned, bliver den halve Maaned at regne sidst.

§ 34.

Er en Bexel udstedt paa et Sted, hvor der benyttes Tidsregning efter gammel Stil, skulde Tidsbestemmelserne i Bexlen anses givne efter denne Stil, naar ikke Andet fremgaar af Bexlen.

§ 35.

Bexlen skal betales i den Møntsort, paa hvilken den lyder. Er denne ikke gangbar paa Betalingsstedet, og har Trassenten ikke ved Ordet „effektiv“ eller tilsvarende Udtryk særlig Nr. 1. Bexellov for Island af 18de Januar.

Nr. 1. svarandi orðatiltæki sjerstaklega ákveðið greiðslu í þeirri mynt, og má þá greiða fjed í innlendum peningum eptir verðlagi á víxlum, er miðað er við hina útlendu peninga og greiðslu við sýning á þeim tíma, er víxillinn er borgaður á greiðslustaðnum, eður á hinum næsta innlenda víxilstað.

36. gr.

Leysi eigi samþykkjandi víxillinn til sín, þá er hann er sýndur honum til borgunar í gjalddaga eður eptir gjalddaga, er hann skyldur að greiða 6 af hundraði í ársleigu af fjárhæð víxilsins frá sýningardegi og endurgjald fyrir kostnað þann, er eigandi víxilsins hefur haft af drættinum. Eigi að greiða borgun eptir verðlagi víxla, og hafi það lækkað eptir sýningu víxilsins, skal fara eptir því verðlagi, sem var í gildi á sýningardegi; þó getur eigandi víxilsins eigi talið til hærra verðlags en þess, sem gildi á gjalddaga, ef hann hefur dregið að sýna víxilinn.

37. gr.

Eigandi víxils getur eigi skorast undan að taka við borgun upp í fjárhæð víxilsins.

38. gr.

Víxilskuldari er eigi skyldur að borga, nema víxill sje fenginn honum í hendur með áritaðri kvittun. Borgi hann nokkuð af fjárhæð víxilsins, skal afborgunin rituð á víxilinn; svo skal og veita honum sjerstaka kvittun á eptirriti af víxlinum, ef þess er krafist.

39. gr.

Þá er gjalddagi er kominn, hefur handhafi víxils heimild til að heimta og taka borgun fyrir víxilinn, ef það sjest af texta hans eður af fullkomnum framsölum eður eyðuframsölum, sem í óslitinni röð ná til handhafa, að hann sje eigandi víxilsins. Sá sem þá leysir til sín víxilinn, er eigi skyldur að rannsaka, hvort framsölin sjeu rjett.

40. gr.

Sje víxill borgaður fyrir gjalddaga og það reynist síðar, að borgun sje greidd heimildarlausum handhafa, skal sá, sem víxilinn leysti til sín, svara til skaða þess, er af því hlýzt.

8. kapituli.

Um fullnustu fyrir greiðslufall.

41. gr.

Vilji eigandi víxils geyma rjett sinn til fullnustu fyrir greiðslufall gegn útgefanda og framseljendum, skal hann sýua greiðanda víxilinn, þá er hann er kominn í gjalddaga, og hvort sem hann hefur verið samþykktur eða ekki, krefjast borgunar. Ef greiðandi þá eigi geldur upp, skal eigandi láta afsagnargjörð (de non solutione) fram fara á greiðsludeginum, eða í síðasta lagi á öðrum virkum degi þar eptir. Þó er þessi sýning og afsagnargjörð óþörf, ef afsagnargjörð fyrir synjun samþykkis hefur áður fram farið, og

forefrevet Betaling i den fremmede Myntsort, kan Vexelsummen erlægges i indenlandst Mynt Nr. 1. efter den Vexelskurs, hvortil paa det Sted, hvor Betalingen sker, eller paa nærmeste indenlandste 15de Vexelplads Vexler, udstedte i den fremmede Myntsort og lydende paa Betaling ved Sigt, kjøbes 1de Januar. paa den Tid, Indfrielsen sker.

§ 36.

Indfrier Akceptanten ikke Vexlen, naar den paa eller efter Forfaldsdagen forevises ham til Betaling, er han pligtig at svare 6 Procent aarlig Rente af Vexelsummen fra Forevisningsdagen, samt til at give Erstatning for de Vexelejeren ved Forhalingen forvoldte Omkostninger. Skal Betalingen ske efter Vexelskurs, og er denne falden efter Vexlens Forevisning, beregnes den Kurs, som gjaldt paa Forevisningstiden; dog kan Vexelejeren, hvis han har forhalet Vexlens Forevisning, ikke beregne højere Kurs end den, der gjaldt paa Forfaldsdagen.

§ 37.

Vexelejeren maa ikke vægre sig ved at modtage Afdrag paa Vexelsummen.

§ 38.

Vexelskyldneren er ikke pligtig at betale, medmindre Vexlen udelveres ham med paa-tegnet Kvittering. Betaler han en Del af Vexelsummen, skal Afbetalingen paategnes Vexlen, og, saafremt det forlanges, særskilt Kvittering meddeles ham paa en Afskrift af Vexlen.

§ 39.

Naar Forfaldstid er kommen, er Vexlens Ihændehaber berettiget til at fræve og oppebære Betaling for Vexlen, saafremt han ved Indholdet af dens Text eller ved en behørig sammen-hængende og til ham fortsat Række af fuldstændige eller Blanko-Endossementer viser sig at være Vexlens Ejer. Den, som da indfrier Vexlen, er ikke pligtig at prove Endossementernes Ægthed.

§ 40.

Indfries en Vexel før Forfaldsdag, og viser det sig senere, at Betalingen er erlagt til en uretmæssig Ihændehaber, svarer den, der indfriele Vexlen, for deraf følgende Skade.

8de Kapitel.

Om Regres paa Grund af manglende Betaling.

§ 41.

Vil Vexelejeren bevare sin Ret til Regres for manglende Betaling mod Trassenten og Endossenterne, skal han forevise den forfaldne Vexel, hvad enten den forud er accepteret eller ikke, til Betaling for Trassaten og, hvis denne ikke erlægger fuld Betaling, optage Protest (de non solutione) paa Forfaldsdagen eller senest paa anden Søndag efter denne. Saadan Forevisning og Protest er dog uforuden, saafremt Protest for manglende Akcept forud er optagen, Nr. 1. Vexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1. víxillinn þar að auki er borgaður samkvæmt 29. gr. eða mál hafið til borgunar eftir
13. jan. sömu grein.

42. gr.

Áskorun um að afsagnargjörð eigi skuli fram fara („án afsagnar“, „án kostnaðar“ eða því líkt) afnemur þá skyldu, að láta afsagnargjörð fram fara, en eigi þá, að sýna víxil til borgunar á rjettum tíma. Bregðist borgun, er eigandi skyldur að skýra frá því á þann hátt og með þeirri ábyrgð, sem fyrir er mælt í 45.—47. gr. Ef víxil-skuldari ber það fyrir, að sýning eigi hafi átt sjer stað á rjettum tíma, ber honum að sanna það. Eigi er hann undanþeginn þeirri skyldu, að endurgjalda afsagnarkostnað, ef afsagnargjörð hefur fram farið þrátt fyrir áskorunina.

43. gr.

Eigi að borga víxil á öðrum stað en á heimili greiðanda, skal sýna hann á greiðslustaðnum þeim manni, sem á að lúka borgun (domiciliatus), eða samþykkjanda sjálfum, ef hinn er eigi nefndur í víxlinum. Fáist eigi borgun, eða sá hittist eigi á greiðslustaðnum, er víxillinn skal sýna, skal eigandi víxilsins láta afsagnargjörð þar fram fara, sem fyrir er mælt í 41. gr., ef hann vill geyma rjett sinn til fullnustu gegn útgefanda og framseljendum. Eigi annar að borga en samþykkjandi, og vanræki eigandi víxils að láta afsagnargjörð fram fara hjá honum, týnist víxilrjetturinn einnig gegn samþykkjanda.

44. gr.

Hvorki þarf sýning víxils til greiðslu nje afsagnargjörð til þess að varðveita víxilrjett gegn samþykkjanda, nema þegar svo hagar til, sem getið er um í 43. gr.

45. gr.

Nú hefur víxill verið afsagður sökum greiðslufalls, og skal handhafi hans innan tveggja virkra daga frá afsagnardegi, tilkynna afsögnina brjeflega (notification) hinum næsta fyrir ofan hann, er staður er tilgreindur við á víxlinum.

Skyldu þessari er fullnægt, þegar skriflegri tilkynning er komið á póstinn áður þessi frestur er liðinn, eða hún send á annan tilhlýðilegan hátt, þar sem enginn póstur fer um.

Hver framseljandi, sem fengið hefur tilkynning um afsögnina, er skyldur innan tveggja virkra daga, eftir að hann hefur fengið tilkynninguna, að tilkynna á sama hátt hinum næsta fyrir ofan hann, er staður er tilgreindur við á víxlinum. Sömu leiðis er sá útgefandi, sem hefur fengið tilkynning um, að víxill, er borga skal á öðrum stað, en þar sem greiðandi á heima, sje afsagður hjá þeim, sem á að annast borgun, skyldur að tilkynna það samþykkjanda.

46. gr.

Sá, sem vanrækir að gefa þá tilkynning, sem skipuð er í 45. gr., hefur ábyrgð á því tjóni, sem leiðir af þessari vanrækt, gegn þeim, er standa fyrir ofan hann á víxlin-

samt derhos Bxlen er indfriet overensstemmende med § 29, eller Sag i Medfør af samme Nr. 1. Paragraf rejst til dens Betaling.

13de
Januar.

§ 42.

En Opfordring til ikke at optage Protest („uden Protest“, „uden Omkostninger“ eller dsl.) fritager fra Forpligtelsen til at protestere, men ikke fra Forpligtelsen til i rette Tid at forevise Bxlen til Betaling. Udebliver Betalingen, er Bezelejerens pligtig til at give Underretning derom paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes. Paastaar en Bxelskyldner, at Forevisning ikke har fundet Sted i rette Tid, paahviler det ham at bevise saadant. Fra Forpligtelsen til at erstatte Protestomkostninger, naar Protest uanset Opfordringen er stet, er han ikke fritagen.

§ 43.

Er Bxlen domicilieret, skal den forevises paa Betalingsstedet for den, ved hvem Betalingen skal erlægges (Domiciliaten), eller, hvis en saadan ikke er nævnt paa Bxlen, for Akceptanten selv. Opnaas ikke Betaling, eller kan den, for hvem Bxlen skal forevises, ikke træffes paa Betalingsstedet, skal Bezelejerens, saafremt han vil bevare sin Ret til Regres mod Trassenten og Endossenterne, dersteds optage Protest overensstemmende med de i § 41 givne Forskrifter. Skal Betalingen ske ved en Anden end Akceptanten, og forsømmer Bezelejerens at optage Protest hos ham, tabes Bxelretten ogsaa mod Akceptanten.

§ 44.

Til Bevaring af Bxelret mod Akceptanten udfordres, med Undtagelse af det i § 43 nævnte Tilfælde, hverken Bxleens Forevisning til Betaling eller Optagelse af Protest.

§ 45.

Shandehaveren af en for manglende Betaling protesteret Bxel skal inden to Sognedage efter den Dag, da Protesten blev optagen, give skriftlig Underretning (Notifikation) om Protesten til den nærmeste af sine Formænd, ved hvis Navn paa Bxlen Stedsbetegnelse findes anført.

Denne Forpligtelse anses fyldestgjort, naar skriftlig Underretning inden nævnte Tidsfrist er indleveret til Posten eller, hvor Post ikke gaar, paa anden forsvarlig Maade affendt.

Enhver om Protesten underrettet Endossent er pligtig til inden to Sognedage efter Underretningens Modtagelse paa samme Maade at give Underretning til sin nærmeste Formand, ved hvis Navn Stedsbetegnelse findes anført paa Bxlen. Ligeledes er den Trassent, som har modtaget Underretning om, at en domicilieret Bxel er protesteret hos den, ved hvem Betalingen skal erlægges, forpligtet til herom at underrette Akceptanten.

§ 46.

Den, som forsømmer at give saadan Underretning, som i § 45 er foreskrevet, svarer de Formænd, der som Følge deraf ere forbigaade, for den ved Forsømmelsen forvoldte Skade.

Nr. 1. Bxellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1. um, og þannig er gengið fram hjá. Getur hann eigi krafzt endurgjalds hjá þeim fyrir
 13. kostnað sinn, en á að eins tilkall til fjárhæðar víxilsins og að auki 5 af hundraði í árs-
 jan. leigu frá þeim degi, er mál er hafið til borgunar.

47. gr.

Sýni sá, sem gefa átti tilkynning, vottorð póstmanns um, að hann hafi komið á póstinn brjefi til þess, er stendur fyrir ofan hann á víxlinum, er það gild sönnun fyrir því, að tilkynning hafi verið send honum á þeim tíma, sem vottorð póstmannsins greinir, nema það sannist, að brjefið hafi verið annars efnis.

48. gr.

Hver víxilskuldari, sem greiðir fjárhæð víxils með leigum og kostnaði, á heimting á, að eigandi víxilsins selji honum í hendur hinn afsagða víxil með áritaðri kvittun og afsagnargjörðina.

49. gr.

Hefja má málsókn til fullnustu fyrir greiðslufall gegn fleiri víxilskuldurum í senn eða öllum þeim, eða gegn hverjum þeirra, er hann kys. Eigandi víxils þarf ekki að fara eftir þeirri röð, er framsölin hafa farið fram í, eða halda fram sókn gegn þeim, sem hann eitt sinn hefur kosið.

Nú hefur eigandi víxils strikað út nafn útgefanda eða einhvers framseljanda á víxlinum eða það hefur verið gjört með samþykki hans, og er víxilskuldari, sem út er strikaður, og allir þeir, sem eftir hann koma, lausir við víxilábyrgð.

50. gr.

Þegar krafzt er fullnustu fyrir greiðslufall, á eigandi víxils heimting á: hinni ógreiddu fjárhæð víxilsins, með 6 af hundraði í ársleigu frá gjalddaga; endurgjaldi fyrir kostnað við afsagnargjörð, burðareyri og önnur nauðsynleg gjöldi og þóknun, er sje $\frac{1}{3}$ af hundraði í fjárhæð víxilsins.

51. gr.

Ákveði víxill borgun í útlendum peningum, fer um greiðslu í innlendum peningum, sem segir í 35. gr.; en greiða skal eftir verðlagi á gjalddaga víxilsins, þótt verðlag hafi síðar lækkað.

52. gr.

Nú hefur framseljandi leyst til sín víxil, svo sem sagt var, og á hann þá heimting á:

allri fjárhæð þeirri, er hann hefur verið neyddur til að borga eftir 50. og 51. gr. með 6 af hundraði í ársleigu af henni frá borgunardegi; endurgjaldi fyrir nauðsynjakostnað sinn; svo og þóknun, er sje $\frac{1}{3}$ af hundraði í fjárhæð víxilsins. Þó mega þóknunargjöldin ekki vera fleiri en svo, að meiru nemi en 2 af hundraði í fjárhæð víxilsins.

Han kan af dem ikke kræve Godtgjørelse for Udgifter, men er kun berettiget til Vexelsummen med 5 pCt. aarlig Rente fra den Dag, Sag til Betaling rejsses.

Nr. 1.
13de
Januar.

§ 47.

Foreviser den, som var forpligtet til at give Underretning, Postattest om, at han har indleveret Brev til vedkommende Formand, gjælder dette som Bevis for, at Underretning paa den Tid, Postattesten opgiver, er bleven affendt til Formanden, medmindre det godtgjøres, at Brevet havde et andet Indhold.

§ 48.

Enhver Vexelskyldner har mod at erlægge Vexelsummen med Renter og Omkostninger Ret til at faa den protesterede Vexel med paategnet Kvittering tilligemed Protesten udleveret af Vexelejeren.

§ 49.

Regressøgsmaal for manglende Betaling kan paa en Gang rejsses mod flere eller alle Vexelskyldnere eller særskilt mod hvilken som helst af dem. Vexelejeren er ikke bunden ved Endossementernes Rækkefølge eller ved det Valg, han engang har gjort.

Er Trassentens eller nogen Endossents Navn af Vexelejeren eller med hans Samtykke udstrøget paa Vexlen, er en saadan Vexelskyldner saavel som alle hans Eftermand fri for Vexelansvarlighed.

§ 50.

I Tilfælde af Regres paa Grund af manglende Betaling er Vexelejeren berettiget til at fordræ:

den ubetalte Vexelsum med 6 pCt. aarlig Rente fra Vexlens Forfaldsdag;
Erstatning for Protestomkostninger, Porto og andre nødvendige Udgifter; samt
Provision af $\frac{1}{3}$ pCt. af Vexelsummen.

§ 51.

Endr Vexlen paa udenlandsk Mynt, forholdes med Hensyn til Betaling i indenlandsk Mynt, saaledes som det er fastsat i § 35; dog skal Betalingen, hvis Kursen er falden efter Vexlens Forfaldsdag, erlægges efter den Kurs, som da var gjældende.

§ 52.

Har en Endossent saaledes indløst Vexlen, omfatter hans Regressfordring:
hele det Beløb, han overensstemmende med §§ 50 og 51 har været nødt til at betale,
samt 6 pCt. aarlig Rente deraf fra Betalingsdagen;
Erstatning for egne nødvendige Udgifter; samt
Provision af $\frac{1}{3}$ pCt. af Vexelsummen.

Retten til at beregne Provision ophører, naar Provisionernes samlede Sum allerede er naaet op til 2 pCt. af Vexelsummen.

Nr. 1. Vexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

53. gr.

Fullnustugjald má taka með nýjum víxli á hendur þeim, sem borgunar er krafist hjá (recambiovíxill, gagnvíxill). Má þá bæta við kröfuna gjaldi til miðils og stimpilgjaldi, ef það ber að greiða.

Slíkur víxill skal ákveða borgun við sýning og vera gefinn út beina leið (a drittura).

54. gr.

Sá maður, sem krafinn er um fullnustu, er ekki skyldur að borga, nema því að eins, að afsagnargjörðin og kvittaður reikningur um það, sem greiða skal (retúrreikningur), sje fenginn honum í hendur með víxlinum.

55. gr.

Hver framseljandi, sem hefur fullnægt einhverjum þeirra, sem fyrir neðan hann standa á víxli, má strika út framsal sitt og framsöl þau, er á eftir koma.

9. kapítuli.

Um samþykki eða borgun víxils fyrir nauðleit eða milligöngu.

56. gr.

Hafi verið ritað á víxil, sem afsagður er sökum þess, að samþykki hefur eigi fengist eða verið tryggjandi, áskorun til einhvers manns á greiðslustaðnum, eða ef ákvæði 18. gr. á við um víxilinn, til einhvers á sýningarstaðnum um, að samþykkja víxilinn ef þörf gjörist (nauðleit), þá skal heimta samþykki að þeim, er þannig er leitað til (Nödsadressat) áður en krafist verður fullnustu sökum afsagnarinnar. Synji hann samþykkis, skal afsagnargjörð einnig fram fara hjá honum. Sjeu fleiri af þeim, sem skorað er á til vara, fúsir á að samþykkja, gengur sá fyrir, sem leysir flesta víxilskuldara.

57. gr.

Sje víxill eigi samþykktur af neinum þeirra, sem nefndir eru í 56. gr. og skorað var á til vara, getur einhver annar (intervenient), eftir að afsagnargjörð hefur fram farið, samþykkt víxilinn í heiðursskyni við útgefanda eður einhvern framseljanda. Eigi er þó eigandi víxilsins skyldur að taka móti slíku samþykki, nema greiðandi bjóði það fram. Ef einhver, sem á er skorað til vara, býðst einnig til að samþykkja víxilinn, og hann leysir jafnmarga víxilskuldara, þá gengur hann fyrir.

58. gr.

Þegar maður, sem skorað hefur verið á til vara, eða milligöngumaður samþykkir víxil, skal rita samþykkið á sjálfan víxilinn; þó má rita samþykki eftir áskorun eða í heiðursskyni við framseljanda á eftirritið, þar sem frumritað nauðleit eða frumritað framsal stendur á eftirriti. Syni eigi samþykkið eitt, eða í sambandi við nauðleitina, í hvers þágu samþykkið er gefið, skal svo álíta, sem það sje í þágu útgefanda.

Nr. 1. Víxillög fyrir Ísland 13. janúar.

§ 53.

Regressfordringen kan inddrages ved en ny Vexel, trukken tilbage paa den, hos hvem Betalingen søges (Rekambiovexel, Modvexel). I saafald kan der til Fordringens Beløb lægges Mæglergebyr for Modvexlens Salg samt Stempelafgift, forsaavidt saadan skal erlægges.

Saadan Vexel skal lyde paa Betaling ved Sigt og trækkes umiddelbart (a drittura).

Nr. 1.
13de
Januar.

§ 54.

Den, mod hvem Regressfordring fremsættes, er ikke forpligtet til at betale, medmindre Protesten og en kvitteret Regning over, hvad der betales (Retourregning), udeliveres ham tilligemed Vexlen.

§ 55.

Enhver Endossent, som har fyldestgjort en af sine Eftermænd, kan udstrynge sit eget og efterfølgende Endossementer.

9de Kapitel.

Om Vexlens Akcept eller Betaling efter Nødsadresse eller ved Intervention.

§ 56.

Er en Vexel, som er bleven protesteret for manglende eller ikke betryggende Akcept, forsynet med Anmodning til Nogen paa Betalingsstedet eller, hvis Forstriften i § 18 kommer til Anvendelse paa Vexlen, til Nogen paa Forevisningsstedet om i Nødsfald at akceptere den (Nødsadresse), skal der, for Regres paa Grund af saadan Protest kan gøres gjældende, kræves Akcept hos den, til hvem saadan Anmodning er rettet (Nødsadressaten), og, ifald den negtes, optages Protest ogsaa hos ham. Blandt flere Nødsadressater, som ere villige til at meddele Akcept, har den Fortrinet, ved hvem de fleste Vexelskyldnere befries.

§ 57.

Bliver Vexlen ikke akcepteret af nogen af de i § 56 nævnte Nødsadressater, kan en Anden (Intervenant), efterat Protest er optagen, akceptere Vexlen til Ære for Trassenten eller nogen af Endossenterne; dog er Vexelejeren ikke pligtig til at modtage saadan Akcept, medmindre den tilbydes af Trassaten. Tilbydes Akcept tillige af en Nødsadressat, ved hvem ligesaa mange Vexelskyldnere befries, har han Fortrinet.

§ 58.

Akcept af en Nødsadressat eller en Intervenant skal tegnes paa selve Vexlen; dog kan, hvor original Nødsadresse eller originalt Endossement findes paa en Kopi, Akcept efter Adressen eller til Ære for Endossenten tegnes paa Kopien. Hvis det ikke af Akcepten eller af denne i Forbindelse med en Nødsadresse fremgaar, for hvis Regning den er given, skal den anses meddelt for Trassentens Regning.

Nr. 1. Vexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

59. gr.

Nú hefur maður samþykkt vixil fyrir nauðleit eða sem milligöngumaður, og á hann heimting á, að afsagnargjörð sú, er fram hefur farið sökum þess, að samþykki hefur brugðizt eða eigi verið tryggjandi, sje honum í hendur seld, en borga skal hann afsagnarkostnaðinn. Senda skal hann afsagnargjörðina þeim, sem víxillinn er samþykktur fyrir, með pósti, eða, þar sem póstur eigi fer um, með annari vissri ferð, og eigi síðar en öðrum virkum degi eptir samþykkisdag. Sje þessa eigi gætt, ábyrgist hann þann skaða, sem af því hlýzt.

60. gr.

Sá, er samþykkt hefur vixil fyrir nauðleit eða sem milligöngumaður, ábyrgist, sem hver annar samþykkjandi, borgun víxilsins, hverjum þeim, er stendur fyrir neðan þann, sem hann hefur samþykkt víxilinn fyrir, svo framarlega víxillinn með gjörðri afsögn er sýndur honum til borgunar innan þess tíma, sem ákveðinn er í 62. gr.

61. gr.

Hafi sá, sem skorað er á til vara, eða einhver milligöngumaður samþykkt vixil, hefur hvorki eigandi hans nje nokkur annar þeirra, er standa fyrir neðan þann, sem víxillinn er samþykktur fyrir, heimting á fullnustu fyrir það, að samþykki hefur brugðizt eða eigi verið tryggjandi. Aptur á sá, sem víxillinn er samþykktur fyrir, heimting á fullnustu, svo og þeir, er standa fyrir ofan hann á víxlinum.

62. gr.

Nú er nauðleit eða milligöngusamþykki ritað á vixil, sem afsagður er sökum greiðslufalls, enda er nauðleitin eða milligöngusamþykkið miðað við greiðslustaðinn, og skal sýna víxilinn til borgunar með afsagnargjörðinni eigi síðar en annan virkan dag eptir gjalddaga. Fáist eigi borgun, skal afsegja víxilinn hjá öllum þeim, sem skorað var á til vara, sem og þeim, er samþykkt hefur víxilinn sem milligöngumaður. Sje þetta vanrækt, missir eigandi víxilsins fullnusturjett sinn gegn hverjum þeim víxilskuldara, sem hefði orðið leystur fyrir borgun víxilsins. Hið sama er og, ef eigandi víxilsins skorast undan að taka við borgun, sem boðin er í heiðursskyni við einhvern víxilskuldara.

63. gr.

Hver sá, sem fyrir nauðleit eða sem milligöngumaður greiðir fjárhæð víxils með leigum og endurgeldur afsagnarkostnaðinn, má heimta víxilinn og afsagnargjörðina sjer í hendur selda með áritaðri kvittun, er tilgreini borgunina og fyrir hvern hún sje greidd. Fær hann þá rjett eiganda víxilsins gegn þeim, er hann hefur borgað fyrir, og þeim, sem fyrir ofan hann standa á víxlinum, sem og gegn samþykkjanda.

64. gr.

Þjóðist fleiri til að borga, eptir að afsögn hefur fram farið, gengur sá fyrir, sem leysir flesta víxilskuldara. Nú verður maður til að bjóða borgun, þótt víxillinn eða afsögnin beri með sjer, að öðrum, sem hafði boðið borgun, hafi staðið nær að leysa til sín víxilinn, og hefur hann þá engan fullnusturjett gegn þeim víxilskuldurum, sem leystir hefðu orðið, ef hinn hefði borgað.

§ 59.

Den, som akcepterer en Bæxl som Nødsadresfat eller Intervenient, er berettiget til mod Godtgjørelse af Protestomkostningerne at faa den for manglende eller ikke betryggende Aksept optagne Protest udliveret. Senest den anden Søndag efter Akseptdagen skal han med Posten eller, hvor Post ikke gaar, paa anden forsvaerlig Maade oversende Protesten til den, for hvis Regning Bæxlen blev akcepteret. Undlader han dette, svarer han til Skaden.

Nr. 1.
13de
Januar.

§ 60.

Den, som i Egenstaa af Nødsadresfat eller Intervenient har akcepteret en Bæxl, svarer ligesom anden Akseptant for Bæxlens Betaling til enhver af dens Eftermænd, for hvis Regning han har meddeelt sin Aksept, saafremt Bæxlen med forud optagen Protest forevises ham til Betaling inden den i § 62 fastsatte Frist.

§ 61.

Er en Bæxl akcepteret af en Nødsadresfat eller en Intervenient, have hverken Bæxlejerer eller nogen anden af dens Eftermænd, for hvis Regning Bæxlen er blevet akcepteret, Ret til Regres for manglende eller ikke betryggende Aksept. Derimod kan saadan Regres gøres gjældende af den, for hvis Regning Aksepten blev given, samt af dennes Formænd.

§ 62.

Er en for manglende Betaling protesteret Bæxl forsynet med Nødsadresse, eller er Interventionsaksept tegnet paa Bæxlen, og lyder Nødsadressen eller Aksepten paa Betalingsstedet, skal Bæxlen tillige med Protesten senest den anden Søndag efter Forsaldsdag forevises til Betaling, og, hvis saadan ej erholdes, protesteres hos samtlige Nødsadresfater og Interventionsakseptanten. Forsømmes dette, taber Bæxlejerer sin Regres mod enhver Bæxelskyldner, som vilde være bleven befriet ved Betalingen. Det Samme gælder, hvis Bæxlejerer vager sig ved at modtage Betaling, der til Ære for nogen Bæxelskyldner tilbydes ham.

§ 63.

Enhver, som i Egenstaa af Nødsadresfat eller Intervenient betaler Bæxlsummen med Renter og erstatter de ved Protesten forvoldte Omkostninger, kan fordræ Bæxlen og Protesten udliverede med Paategning om den skete Betaling, og for hvem den er sket, samt indtræder i Bæxlejerers Ret mod den, for hvis Regning han har betalt, mod dennes Formænd paa Bæxlen og mod Akseptanten.

§ 64.

Tilbyde Flere sig at betale efter Protest, har den Fortrænet, ved hvem de fleste Bæxelskyldnere befries. Den, som træder til med Betaling, naaet det af Bæxlen eller Protesten fremgaar, at en Anden, som havde tilbudt Betaling, var nærmere berettiget til Bæxlens Indløsning, har ingen Regres mod de Bæxelskyldnere, som vilde være blevene befriede, hvis den Anden havde betalt.

Nr. 1.
13.
jan.

65. gr.

Nú hefur maður samþykkt víxil fyrir nauðleitt eða sem milligöngumaður, en er varnað að borga sökum þess, að annar leysir til sín víxlinn, og á hann þá heimting á $\frac{1}{3}$ af hundraði í þóknun hjá hinum.

10. kapituli.

Um samrit og eptirrit víxla.

66. gr.

Víxil má út gefa í samritum (dúpliköt), og skal í texta hvers þeirra greina, hvert það sje í röðinni, svo sem fyrsta, annað, þriðja, o. s. frv. (prima, secunda, tertia o. s. frv.), en sje að öðru eins orðuð. Sje samritin eigi þannig einkennd, gildir hvert þeirra sem víxill fyrir sig, sem gefinn er út einritaður (solavíxill).

67. gr.

Bæði viðtakandi og síðari eigendur víxils geta krafð útgefanda um samrit hans, ef þeir endurgjalda kostnaðinn. Svo getur og síðari eigandi víxils farið hins sama á leit við þann, sem er næstur fyrir ofan hann á víxlinum, og hann aptur við þann, sem er fyrir ofan hann, og svo hver af öðrum, unz komið er að útgefanda. Framseljendur eru skyldir að rita framsölin á samritin í rjettri röð.

68. gr.

Þá er eitt samrit víxils er borgað, eru hin ógild. Þó ábyrgist samþykkjandi eptir sem áður hvert samrit, er samþykki hans er ritað á, og sem gengur manna á milli eptir að borgun er greidd. Eins ábyrgist framseljandi sá, er framselt hefur ýmsum mönnum samrit víxils, og síðari framseljendur þeirra hvert samrit, er framsal þeirra er á ritað, og sem gengur manna á milli, eptir að borgun er greidd.

69. gr.

Nú er eitt samrit víxils sent til samþykkis, en annað samrit framselt, og skal tilgreina á því samriti, hjá hverjum hitt sje, sem sent var til samþykkis. Sá, sem hefur þetta samrit að geyma, er skyldur að láta það af hendi við þann, er sannar rjett sinn til að fá það, eptir 39. gr., eða á annan hátt.

70. gr.

Handhafi að samriti víxils, sem greinir, hjá hverjum það samrit sje, er sent var til samþykkis, hefur eigi rjett að krefjast fullnustu fyrir samþykkis- eða greiðslufall, fyrri en hann hefur sannað með afsagnargjörð, að hann hafi eigi getað fengið samrit það í hendur, nje samþykki eða borgun eptir samriti sínu.

§ 65.

Den Nødsadressat eller Intervenant, som har accepteret en Bæxl, men som hindres i at betale derved, at en Anden indfrier Bæxlen, er berettiget til af denne at erholde en Provision af $\frac{1}{3}$ pCt.

Nr. 1.
13.
jan.

10de Kapitel.

Om Bæxelduplikater og Bæxlekopier.

§ 66.

En Bæxl kan udstedes i flere Exemplarer (Duplikater), af hvilke hvert enkelt i selve Teksten skal betegne sin Orden som første, anden, tredje osv. (prima, secunda, tertia osv.), men som forøvrigt ere enslydende. Ere Exemplarerne ikke saaledes betegnede, gjælder ethvert af dem som en selvstændig, i et Exemplar udstedt Bæxl (Solavæxl.)

§ 67.

Saa vel Bæxeltageren som senere Bæxlejerere ere mod Godtgjærelse af Omkostningerne berettigede til af Trassenten at fordrø Duplikater af Bæxlen. En senere Bæxlejer kan tillige henvende sig med saadan Begjæring til sin umiddelbare Formand, denne igjen til sin Formand og saa fremdeles, indtil Begjæringen naar Trassenten. Paa Duplikaterne ere Endossenterne pligtige til efter Rækkefølgen at gjentage Endossenterne.

§ 68.

Indfries et Exemplar af Bæxlen, ere de øvrige uden Kraft. Dog svarer Akceptanten fremdeles for ethvert efter Indfrielsen løbende Exemplar, som findes forsynet med hans Akcept. Ligeledes svarer den Endossent, som til forskjellige Personer har endosseret Bæxleexemplarer, samt senere Endossenter af disse for ethvert efter Indfrielsen løbende Exemplar, paa hvilket deres Endossament findes tegnet.

§ 69.

Er et Exemplar af Bæxlen sendt til Akcept, skal der, naar et andet Exemplar endosseres, bemærkes paa dette, hos hvem det til Akcept sendte Exemplar findes. Den, som har dette i Forvaring, er pligtig til at udlevere det til den, der i Medfør af § 39 eller paa anden Maade godtgjør sin Ret til Udlevering.

§ 70.

Shandehaveren af et Bæxelduplikat, paa hvilket det er bemærket, hos hvem det til Akcept affendte Exemplar findes, er ikke berettiget til at søge Regres for manglende Akcept eller for manglende Betaling, forinden han ved Protest har godtgjort, at han ikke har kunnet faa det nævnte Exemplar udleveret, og at han ikke heller har kunnet faa Akcept paa eller Betaling efter Duplikatet.

Nr. 1. Bæxellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

71. gr.

Nú er eptirrit gjört af víxli í þeim tilgangi að rita á það framsal, og skal á eptirriti því standa eptirrit af framsölum og öðru, sem þegar hefur verið ritað á víxilinn. Þá skal þess og getið á eptirritinu, hve langt eptirritunin nær, eða hvar hin frumrituðu framsöl byrja, sem og hjá hverjum frumritið er.

72. gr.

Sá, sem hefur frumrit víxils að geyma, er skyldur að láta það af hendi við þann, sem sannar rjett sinn til að fá það, samkvæmt 39. gr. eða á annan hátt. Sá, sem hefur eptirrit víxilsins í höndum og getur eigi fengið frumritið, hefur rjett til að krefjast fullnustu hjá þeim framseljendum, sem hafa frumritað framsöl sín á eptirritið, en láta skal hann áður afsagnargjörð fram fara hjá þeim, er synjaði honum um frumritið.

11. kapituli.

Um víxla, sem glatazt hafa.

73. gr.

Ef víxill glatast, má dæma hann ógildan eptir sem lög ákveða um ógildingar-dóma.

74. gr.

Þegar stefna í ógildingarmáli er löglega birt, er útgefandi skyldur að gefa út nýjan víxil. Hafi hinn glataði víxill verið samþykktur, er samþykkjandi skyldur að borga á gjalddaga rjettum þeim, sem sannar rjett sinn til að taka við borgun. Setja skal þó útgefanda eða samþykkjanda næga trygging, unz víxillinn er dæmdur ógildur eða ábyrgð þeirra eptir hinum glataða víxli er horfin á annan hátt.

75. gr.

Sje víxilirjettur undir því kominn, að víxill sje sýndur eða afsagður innan ákveðins tíma, getur sá, er glatað hefur víxli, varðveitt rjett þann, sem honum er veittur í 74. gr. gegn útgefanda og samþykkjanda, með því að láta afsagnargjörð fram fara um glötun víxilsins, áður en afsagnarfresturinn er liðinn. Þá afsögn skal tilkynna þeim á þann hátt og með þeirri ábyrgð, sem segir í 45.—47. gr.

76. gr.

Sá, sem víxil hefur í höndum með þeirri heimild, sem 39. gr. til skilur, er eigi skyldur að láta hann af hendi við þann, sem hefur glatað honum, nema það sannist, að hann hafi fengið víxilinn með órjettu móti, þótt hann vissi betur, eða hann hafi sýnt stórkostlegt gáleysi.

§ 71.

Tages der Kopi af en Bexel i den Hensigt at tegne Endossament paa den, skal Kopien ogsaa indeholde Afskrift af de allerede paa Bexlen varende Endossamenter og øvrige Paategninger. Kopien skal forsynes med Bemærkning om, hvor langt Afskriften gaar, eller hvor de originale Endossamenter begynde, samt hos hvem Originalbexlen findes.

Nr. 1.
13.
jan.

§ 72.

Den, som har Originalbexlen i Forvaring, er pligtig at udlevere den til den, der i Medfør af § 39 eller paa anden Maade godtgjør sin Ret til Udlevering. Ihændehaveeren af Bexelkopien er, naar han ikke kan faa Originalbexlen udleveret, berettiget til efter Protest for nægtet Udlevering at søge Regres hos de Endossenter, hvis originale Endossamenter findes paa Kopien.

11te Kapitel.

Om bortkomne Bexler.

§ 73.

Er en Bexel bortkommen, kan den blive mortificeret overensstemmende med de om Mortifikation ellers givne Regler.

§ 74.

Naar Stævning i Mortifikationsagen er lovlig kundgjort, er Trassenten forpligtet til at udstede nyt Bexelbrev. Var den bortkomne Bexel accepteret, er Acceptanten, naar Forsaldstid er kommen, pligtig til at betale til den, som godtgjør sin Ret til at oppebære Betalingen. Dog skal der i disse Tilfælde stilles Trassenten eller Acceptanten antagelig Sikkerhed, indtil Bexlen er bleven mortificeret, eller deres Ansvar efter den bortkomne Bexel paa anden Maade er ophørt.

§ 75.

Er Bexelretten afhængig af, at Bexlen inden en vis Tid bliver forevist eller protesteret, kan den, for hvem Bexlen er bortkommen, bevare den ham i § 74 mod Trassenten og Acceptanten givne Ret ved inden Protestfristens Udløb at optage Protest i Anledning af Bexlens Tab. Om saadan Protest skal Underretning gives de nævnte Bexelskyldnere paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 er fastsat.

§ 76.

Den, der har en Bexel i Hænde med saadan Adkomst, som § 39 nævner, er ikke pligtig at udlevere den til den, fra hvem den er bortkommen, medmindre det godtgjøres, at han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

Nr. 1. Bexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

12. kapituli.

Um fyrning víxla,

77. gr.

Víxilkrafa gegn samþykkjanda fyrnist á þrem árum frá gjalddaga víxils að telja. Eigi að borga víxil við sýning, skal telja frá því, að sá frestur er liðinn, sem ákveðinn er í 32. gr., eða frá sýningardegi, ef víxillinn hefur áður sýndur verið til borgunar.

78. gr.

Fullnustukrafa sú, sem eigandi víxils á, eptir 29. eða 50. gr., fyrnist gegn útgefanda og framseljendum á sex mánuðum frá gjalddaga, ef borga skal á Íslandi, en á einu ári frá gjalddaga, ef borga skal erlendis.

79. gr.

Fullnustukrafa framseljanda þess, er leyst hefur til sín víxil, fyrnist gegn útgetanda og fyrri framseljendum á sex mánuðum, ef framseljandi sá, er leyst hefur til sín víxlinn, býr á Íslandi, og á einu ári, ef hann býr erlendis. Nú hefur hann leyst til sín víxlinn án lögsóknar, og skal telja frá borgunardegi, en ella frá þeim degi, þá er stefna í víxilmálinu var birt honum, eða sagt var til víxilkröfunnar í búi hans, hafi það verið tekið til opinberra skipta.

80. gr.

Fyrning víxils stöðvast, ef stefna er birt eða sagt til víxilkröfunnar í búi skuldunauts, ef það hefur verið tekið til opinberra skipta, svo og ef sá, er sóttur er, tilkynnir málsóknina (litis denunciatio) einhverjum þeim, sem stendur fyrir ofan hann á víxlinum. Sá, sem fengið hefur tilkynning, getur stöðvað fyrning þá, er getur um í 77. gr., ef hann á sama hátt tilkynnir samþykkjanda málsóknina.

Fyrning stöðvast eigi gegn öðrum víxilskuldurum en þeim, sem einhverri af fyrnefndum gjörðum er beint að. Stöðvun fyrningar kemur öllum þeim að notum, sem standa fyrir ofan þann, er stöðvað hefur fyrninguna.

Nú hefur fyrning verið stöðvuð, en víxilmálsókn eigi til lykta leidd, og hefst þá nýr fyrningarfrestur aptur frá þeim degi, er málið síðast var til meðferðar í rjetti.

13. kapituli.

Um það, hvernig gjöra skuli afsögn.

81. gr.

Notarius publicus eða annar, sem að lögum hefur vald til, skal gjöra afsögn, og skal bóka hana.

12te Kapitel.

Nr. 1.
13de
Januar.

Om Beglens Præskription.

§ 77.

Begelfordringen mod en Akceptant præskriberes i et Tidsrum af tre Aar, regnede fra Beglens Forfaldsdag. Er Beglen betalbar ved Sigt, regnes Tiden fra Udløbet af den i § 32 fastsatte Frist eller, hvis Beglen tidligere har været forevist til Betaling, fra Forevisningsdagen.

§ 78.

Den Regressfordring, der ifølge § 29 eller § 50 tilkommer en Begelejer, præskriberes i Forhold til Trasfenten og Endossenterne i sex Maaneder fra Forfaldsdagen, saafremt Beglen er betalbar i Island, og i et Aar fra den nævnte Dag, saafremt Beglen er betalbar paa noget andet Sted.

§ 79.

Den Regressfordring, der tilkommer en Endossent, som har indfriet en Begel, præskriberes i Forhold til Trasfenten og foregaaende Endossenter i sex Maaneder, hvis den Endossent, der har indfriet Beglen, bor i Island, og i et Aar, hvis han bor paa noget andet Sted; og skal Tiden regnes fra Betalingsdagen, saafremt han uden Rettergang har indfriet Beglen, men ellers fra den Dag, da Stævning i Begelføgsmålet blev forkyndt for ham, eller Begelfordringen blev anmeldt i hans under offentlig Behandling staaende Bo.

§ 80.

Begelpæskription afbrydes ved Forkyndelse af Stævning eller ved Begelfordringens Anmeldelse i Skyldnerens under offentlig Behandling staaende Bo, saa og derved, at den, mod hvem saadant Søgmaal er rejst, indvarsler en Formand for Processens Skyld (litis denunciatio). Den, som har modtaget saadan Indvarsling, kan afbryde den i § 77 omhandlede Præskription ved ligeledes at give Akceptanten Processvarsel.

Præskriptionen afbrydes ikke i Forhold til andre Begelskyldnere end den, mod hvem nogen af de ovennævnte Handlinger rettes; men Afbrydelsen virker til Fordel for alle dens Formænd, der har foretaget Afbrydelsen.

Har Afbrydelse af Præskription fundet Sted, uden at Begelføgsmålet bringes til Afslutning, begynder en ny Præskriptionsfrist at løbe fra den Dag, da Sagen sidst foretoges i Retten.

13de Kapitel.

Om Foretagelse af Protest.

§ 81.

Protest skal foretages af Notarius publicus eller af en anden dertil i Lovgivningen bemyndiget Person, og bliver den at indføre i en Protokol.

Nr. 1. Begellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

82. gr.

I afsagnargjörð skal rita: eptirrit af víxlinum eða eptirriti hans og öllu því, er á honum stendur, tilmæli eða kröfu gjörðarbeiðanda og svar þess, er afsögnin er gjörð hjá; hafi hann engu svarað, eða eigi fundizt, skal þess getið; svo skal og greina stað og stund afsagnargjörðarinnar, og skal sá, er gjörir afsögnina, rita nafn sitt undir.

A víxlinn eða eptirrit hans skal rita vottorð um afsagnargjörðina.

83. gr.

Sje afsagnar krafizt hjá fleirum á sama stað, þarf ekki meira en eina afsagnargjörð.

14. kapituli.

Um það, hve útlend lög koma til greina.

84. gr.

Hvort erlendur maður er umkominn þess að gangast undir víxilskyldur, skal meta eptir lögum í landi hans. Sje hann þess eigi umkominn, en gengst eigi að síður undir víxilskyldur hjer í landi, hefur hann þó fulla ábyrgð, ef hann eptir vorum lögum, getur gengizt undir víxilskyldur.

85. gr.

Dæma skal eptir lögum lands þess, þar sem gengizt er undir víxilskyldu, hvort form skuldbindingar þeirrar sje gilt eða eigi. En ef gengizt er undir víxilskyldur erlendis, sem fullnægja ákvæðum þessara laga, eru þær yfirlýsingar gildar, sem síðar eru ritaðar á víxlinn hjer í landi, enda þótt skyldum þeim, er undir var gengizt erlendis, hafi verið ábótavant eptir lögum þess lands. Svo eru og þær víxilskyldur gildar, sem innlendur maður gengst undir erlendis við íslenzkan, danskan, norskan eða sænskan mann, svo framarlega sem þær fullnægja ákvæðum þessara laga.

86. gr.

Um þær gjörðir, sem fram skulu fara í öðrum löndum til framkomu eða varðveizlu víxilrjetti, ráða lög þess lands.

15. kapituli.

Almenn ákvæði.

87. gr.

Víxilskuldarar bera einn sem allir og allir sem einn ábyrgð víxilskyldunnar.

§ 82.

Protesten skal indeholde: Afskrift af Bexlen eller Bexelskopian med Alt, hvad derpaa findes tegnet, Rekvirentens Begjæring eller Paastand, det Svar, der gives af den, hos hvem der protesteres, eller Bemærkning om, at intet Svar har været at erholde, eller at han ikke har kunnet træffes, Angivelse af Stedet hvor og Tiden naar Protesten sker, og endelig Understift af den, som foretager Protesthandlingen.

Om den optagne Protest skal der gjøres Bemærkning paa Bexlen eller Bexelskopian.

§ 83.

Begjæres Bexelprotest hos flere Personer paa samme Sted, udfordres kun en Protestforretning.

14de Kapitel.

Om Forholdet til udenlandsk Lov.

§ 84.

En Udlandings Evne til at indgaa Bexelforpligtelser bedømmes efter hans eget Lands Lov. Er han efter denne uberettiget dertil, og paatager han sig saadan Forpligtelse her i Riget, bliver han dog ansvarlig for den, forsaavidt han efter den her gjældende Ret kan indgaa Bexelforpligtelser.

§ 85.

Gyldigheden af en Bexelforpligtelses Form bedømmes efter Loven paa det Sted, hvor Forpligtelsen er indgaaet. Gyldestgjøre imidlertid de i Udlandet indgaaede Bexelforpligtelser nærværende Lovs Fordringer, ere de Erklæringer, som senere her i Riget paategnes Bexlen, gyldige, uanset at de i Udlandet indgaaede Forpligtelser vare mangelfulde efter den udenlandske Lov. Ligeledes have Bexelforpligtelser, som en Indlanding i Udlandet paatager sig overfor islandsk, dansk, norsk eller svensk Mand, Gyldighed, saafremt de fyldestgjøre nærværende Lovs Forrifter.

§ 86.

Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved de Handlinger, som paa et udenlandsk Sted skulle foretages til Bexelrettens Udovelse eller Bevaring, er den paa dette Sted gjældende Ret afgjørende.

15de Kapitel.

Forfjællige Bestemmelser.

§ 87.

Bexelskyldnere svare en for alle og alle for en for Bexelforpligtelsen.

Nr. 1. Svo ber og sá eða þeir, sem ritað hafa á víxil, að þeir gjörist borgunarmenn
 13. (aval) og sá, sem gengið er í borgun fyrir, allir sem einn og einn sem allir, ábyrgð á
 jan. víxilskyldunni.

88. gr.

Sje á víxli fölsuð nöfn, eða rituð af þeim, sem eigi geta að lögum gengizt undir víxilskyldur, eða standi á honum nöfn, er fyrir annara hluta sakir eigi skuldbinda þá, er þau eru rituð fyrir, breytist eigi við það í neinu ábyrgð hinna víxilskuldaranna.

89. gr.

Sýning víxils til samþykkis eða borgunar, afsagnargjörðir og allar aðrar gjörðir er snerta víxilrjett og gjöra skal hjá einhverjum, skulu fram fara milli 9. stundar að morgni og 7. að aptni í starfhýsi hans, ef hann nokkurt hefur, ella á heimili hans, nema öðruvísi sje um samið. Sje sá eigi við, er þola skal afsagnargjörð, má gjöra hana að starfhýsi hans eða heimili. Sje eigi starfhýsi hans eða heimili kunn, og geti sá, er afsögn gjörir, eigi fengið vísbending um þau hjá lögreglustjórn þess staðar, skal geta þess í afsagnargjörðinni.

90. gr.

Þá er telja skal gjalddaga, eða aðra fresti, sem getið er í lögum þessum, vikum, mánuðum eða árum, er sá dagur gjalddagi eða lokadagur, sem er sami dagur viku eða mánaðar, og sá dagur, sem talið er frá. Nú er eigi sami dagur í lokamánuði, og er þá síðasti dagur mánaðarins gjalddagi eða lokadagur.

91. gr.

Beri gjalddaga víxils upp á sunnudaga eða annan helgan dag, er gjalddagi næsta virkan dag. Beri þann tíma, er víxilrjettargjörð í síðasta lagi skal fram fara, upp á sunnudag eða annan helgan dag, má gjöra hana næsta virkan dag. Eigi verða heldur samrit víxla, samþykki eða því um líkt heimt nema á virkum degi.

92. gr.

Nú er manni varnað að koma fram gjörð til geymslu víxilhjetti, annaðhvort fyrir sakir lagaboðs (moratoria og því um líks), eður almenns farartálma, eður annara óviðráðanlegra atburða (vis major), og heldur hann rjetti sínum, nema þegar svo er ástatt, sem getur um í 12. kapítula ef hann tafarlaust, þá er tálmanum er lokið, gjörir það, sem honum bar.

93. gr.

Nú hefur víxilkrafa fyrnzt, eða víxilrjettur glatazt fyrir vangeymslu, og er eiganda víxils rjett að sækja víxilskuldara um þá fjárhæð, er hann mundi vinna honum úr hendi, ef fjárheimtan niður fjelli, sem um hverja aðra skuld.

Den eller de, der have tegnet Borgen (Nval) paa en Vexelforpligtelse, og den, for Nr. 1.
 hvem saadan Borgen er tegnet, svare ogsaa en for alle og alle for en for Forpligtelsen. 13de
Januar.

§ 88.

Forekommer der paa en Vexel Underskrifter, som ere falske eller tegnede af Personer, der ikke retsghldig kunne indgaa Vexelforpligtelser, eller findes derpaa Underskrifter, som af anden Grund ikke ere forbindende for dem, i hvis Navn de ere tegnede, medfører Saadant ingen Forandring i de øvrige Vexelstyldneres Ansvar.

§ 89.

Vexlens Forevisning til Akcept eller Betaling, Optagelse af Protest samt alle øvrige vexelrettlige Handlinger, der skulle foretages hos Nogen, skulle, saafremt anden Overenskomst ikke træffes, ske imellem Kl. 9 Formiddag og Kl. 7 Eftermiddag i hans Forretningslokale eller, hvis han ikke har saadant, i hans Bolig. Træffes ikke den, hos hvem der skal protesteres, bliver Protesten at optage i eller ved hans Forretningslokale eller Bolig. Er hans Forretningslokale eller Bolig ikke kjendt, og kan Oplysning derom af den, der foretager Protesten, heller ikke erholdes hos Stedets Politimyndighed, bliver dette at anføre i Protesten.

§ 90.

Skal Forfaldsdag eller anden Tid, som i denne Lov er omhandlet, regnes efter Uger Maaneder eller Aar, anses den Dag som Forfalds- eller Slutningsdag, der ved sit Navn i Ugen eller sit Tal i Maaneden svarer til den, fra hvilken Tidsregningen begynder. Findes ingen tilsvarende Dag i Slutningsmaaneden, anses dennes sidste Dag som Forfalds- eller Slutningsdag.

§ 91.

Indtræffer en Vexels Forfaldsdag paa en Søndag eller anden almindelig Helligdag, anses den næste Søndedag som Forfaldsdag. Indtræffer den Tid, paa hvilken en vexelrettlig Handling senest skal foretages, paa en Søndag eller anden almindelig Helligdag, kan den foretages den næste Søndedag. Pigeledes kunne Vexelduplikater, Akcepter og deslige kun forlanges paa en Søndedag.

§ 92.

Bliver det som Følge enten af Lovbud (Moratorier og deslige) eller af den almindelige Samfærdsfæls Standsning eller lignende overordentlige Tildragelser (vis major) umuligt for Nogen at foretage en Handling, hvoraf Vexelrettens Bevaring er afhængig, beholder han, udenfor de i tolvte Kapitel omhandlede Tilfælde, sin Ret, saafremt han ufortøvet efter saadan Hindrings Ophør foretager, hvad der paalaa ham.

§ 93.

Er Vexelfordringen præskriberet, eller er Vexelretten tabt ved Forsømmelse af den til dens Bevaring foreskrevne Omgang, er dog Vexelejeren ikke udelukket fra som almindelig Gældsfordring at indtale hos en Vexelstyldner, hvad denne vilde blive beriget med paa hans Be-
 kostning, hvis ethvert Krav bortfaldt.

Nr. 1.
13.
jan.

94. gr.

Um rjettarfar í vixilmálum til að flýta málsókn, verður ákveðið í sjerstökum lögum.

2. kafli.

Um eigin víxla.

95. gr.

Það, sem í lögum þessum er ákveðið um víxla á hendur öðrum manni, gildir einnig um víxla, sem kveða á borgun af hendi útgefanda sjálfs (eigin víxlar), þó með þeim breytingum, er af því leiða, að útgefandi hefur sömu skyldur og væri hann samþykkjandi, og að eigi þarf að samþykkja þessa víxla sjerstaklega. sem og að ákvæði 10. kapítula um samrit víxla taka eigi til þeirra. Eigi má gefa þessa víxla út til eiginnar ráðstöfunar.

96. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. dag júlímánaðar 1882. Frá sama tíma skal tilskipun um víxla 18. maí 1825 úr gildi numin. Þó skal framvegis fara eptir þessari tilskipun að því er snertir víxla, sem út gefnir eru áður en þessi lög öðlast gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. dag janúarm. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 94.

Med Hensyn til de Regler, som blive at anvende i Vexelsager for at fremme deres hurtige Afgjørelse, gjælder, hvad derom særligt fastsættes.

Nr. 1.
13de
Januar.

2den Afdeling.

Om egne Vexler.

§ 95.

Hvad der i denne Lov er fastsat om trasserede Vexler, gjælder ogsaa om Vexler, der lyde paa at indfries af Vexeludstederen selv (egne Vexler), dog med de Undtagelser, som følge deraf, at Udstederen hæfter, som om han var Akceptant, og at særlig Akcept af saadanne Vexler ikke udfordres, samt at, hvad der i tiende Kapitel er fastsat om Vexelduplikater, ikke paa dem bliver at anvende. Ej heller maa deslige Vexler udstedes til egen Ordre.

§ 96.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1882. Fra samme Tid ophæves Forordning angaaende trasserede Vexler af 18de Mai 1825. Dog skal denne Forordning fremdeles komme til Anvendelse paa Vexler, der ere udstedte, førend nærværende Lov træder i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de Januar 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 2.
13.
jan.

L ö g

um

víxilmál og víxilafsagnir.

**Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,**

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Víxilmál eru:

þau mál, sem hafin eru gegn útgefendum, framseljendum, og samþykkjendum víxla á hendur öðrum manni, eða gegn útgefendum og framseljendum eiginna víxla, þeim til lúkningar, eða til að framkoma fullnustu kröfu eptir víxilrjetti;

þau mál, sem hafin eru gegn útgefendum og framseljendum víxla sökum skorts á samþykki til borgunar víxli, eða þeirri fjárhæð sem eigi er samþykkt (29. gr. víxillaganna), eða gegn útgefendum, framseljendum og samþykkjendum, til þess trygging verði sett, þá er samþykki hefur brugðizt eða eigi verið tryggjandi (25. 26. og 30. gr. víxillaganna);

þau mál, sem hafin eru gegn þeim, sem gengið hefur í borgun (aval) fyrir víxil-skyldan mann, skyldunni til fullnustu.

2. grein.

Víxilmál þarf eigi að leggja til sátta.

3. grein.

I víxilmálum má eigi leyfa hinum stefnda að koma fram með aðrar varnir að efninu til en þær:

a) sem lúta að því, að hinn stefndi hafi eigi verið þess ráðandi að skuldbinda sig þannig, þá er hann skrifaði undir, eða að nafnið sje falsað, eða eitthvað falsað í víxlinum, eptir að hann ritaði nafn sitt undir;

b) eða sem snerta sjálft form og efni víxilsins, eða aðferðina að halda víxil-kröfunni í gildi, eða önnur skilyrði, sem í víxillögunum eru ákveðin fyrir því, að víxil-rjettar verði neytt.

Nr. 2. Lög 13. janúar um víxilmál og víxilafsagnir.

L o v

Nr. 2.
13de
Januar.

om

Bexelsager og Bexelprotester.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Bexelsager ere:

Sager, som anlægges mod Trassenter, Endossenter og Acceptanter af trasferede Bexler eller mod Udstedere og Endossenter af egne Bexler til Bexlens Betaling eller for at gjøre Bexelregres gjældende;

Sager, som anlægges mod Trassenter og Endossenter af Bexler paa Grund af manglende Accept, til Betaling af Bexelsummen eller det ikke accepterede Beløb (Bexellovens § 29), eller mod Trassenter og Endossenter samt Acceptanter paa Grund af manglende eller ikke betryggende Accept, til Stillelse af Sikkerhed (Bexellovens §§ 25, 26 og 30);

Sager, som anlægges mod dem, der have tegnet Borgen (Aval) for en bexelforpligtet Person, til Bexelforpligtelsens Opfyldelse.

§ 2.

Bexelsager ere undtagne fra den tvungne Forligsprøve.

§ 3.

Under Bexelsager kan det ikke tillades Sagsøgte at fremhætte andre Indsigelser i Realiteten end saadanne:

a) som gaa ud paa, at Sagsøgte ikke ved Underskriftens Meddelelse var mægtig og myndig til saaledes at forbinde sig, eller at Underskriften er falsk, eller at der i Bexlens Indhold, efter at han har meddelt sin Underskrift, er foregaaet nogen Forfalskning,

b) eller som angaa selve Bexlens Indretning og Indhold eller den til Bexelfordringens Bedtgeholdelse fornødne Omgang, eller andre i Bexelloven foreskrevne Betingelser for at kunne gjøre Bexelretten gjældende.

Nr. 2. Lov af 13de Januar om Bexelsager og Bexelprotester.

Nr. 2. Engar aðrar varnir, er að efninu lúta, má taka til greina í málinu, en rjett er
 13. hinum stefnda, ef hann fær eigi slíkum vörnum fram komið, að taka upp sjerstakt mál
 jan. til endurgjalds gegn sækjanda, enda hafi hinn stefndi tilgreint þær í vörn sinni, eða geymt
 sjer rjett til þeirra.

Eigi er sækjandi skyldur að setja trygging fyrir sakir slíkra varna, en hinn stefndi
 á þess kost að leita sjer tryggingar með kyrrsetning, og skal þá gæta þess, sem fyrir er
 mælt í N. L. 1. bókar, 19. kap.

4. grein.

I víxilmálum má að eins gjöra gagnkröfur, sem byggðar eru á því, að hinn stefndi
 hafi beðið tjón af því, að tilkynning hafi eigi verið gefin, sem segir í 20., 30., 42., 45. og
 75. gr. víxillaganna. Sje dóms eigi krafizt sjer í lagi fyrir nokkrum hluta gagnkröfunnar
 má koma fram með hana án gagnsóknar. Þá er kyrrsetning hefur gjörð verið fyrir víxil-
 kröfu og kyrrsetningunni síðan haldið til dóms og laga, skal að vísu fara með kyrr-
 setningarmálið sem víxilmál, þó má hefja gagnsókn í því máli til ógildingar kyrrsetning-
 unni, sökum þess að krafan sje röng, og til endurgjalds fyrir hina ólögmatu gjörð.

5. grein.

Í víxilmálum má eigi veita hinum stefnda lengri frest en viku til að koma vörn
 fyrir sig, nema samþykki sækjanda komi til, eða skýr rök sje leidd að því, að hann þurfi
 lengri frest til varnar sjer.

6. grein.

Kveða skal upp dóm í víxilmálum, eigi síðar en á vikufresti frá dómtöku, eða
 svo skjótt sem verða má, ef málið er stærra en víxilmál gjörast að jafnaði, eða önnur
 atvik eru því til fyrirstöðu, svo skal og tafarlaust gefa eptirrit af dóminum og dóms-
 gjörðirnar, þá er krafizt er. Ella er dómari sekur eptir tilsk. 3. júní 1796, 35. og 39. gr.
 um opinber mál og gjafsóknarmál. Ef dómsagnarfrestur N. L. 1—5—8 er látinn hjá liða,
 varðar það sektum sem þar segir.

Þessi ákvæði ná og til yfirdómsins, og skal því, þegar málið hefur beðið dóms
 lengur en viku, rita á dómsgjörðirnar, hve lengi málið hafi verið hjá hverjum dómanda,
 samkvæmt tilsk. 3. júní 1796, 23. gr.

7. grein.

Þegar dómur er kveðinn upp í málum, sem getið er í lögum þessum, og hinn
 dæmði skýtur honum til aðra dóms, skal fara eptir N. L. 1—6—21 og tilsk. 13. janúar
 1792, enda þótt dóminum eigi sje skotið beina leið til hæstarjettar; þannig má gjöra
 fjárnám, eða að minnsta kosti leggja löggeymslu á fje hans, þó áfrýjað hafi verið, ef þau
 skilyrði eiga sjer stað, sem ákveðin eru í tjeðri tilskipun.

8. grein.

Sje krafa sækjanda um trygging alitin rjett eptir 25., 26. og 30. gr. víxillaganna,
 má ákveða í dóminum, ef sækjandi heimtar, að löggeymsla sje lögð á svo mikla fjemuni,
 sem nægja til tryggingarinnar. Eigi hindrar það löggeymslu þessa, þó dóminum sje áfrýjað.
 Nr. 2. Lög 13. janúar um víxilmál og víxilafsagnir.

Alle andre Indsigelser i Realiteten ere udelukkede fra under Sagen at komme i Betragtning, men det staar Sagsøgte frit for, i Anledning af slige Indsigelser, naar han i sit Tilsvær har opgivet eller idetmindste forbeholdt dem, at anlægge et selvstændigt Erstatnings-søgemaal mod Sagsøgeren. Nr. 2.
13de
Januar.

Det paaligger ikke Sagsøgeren med Hensyn til saadanne Indsigelser at stille nogen Sikkerhed, men det maa i alt Fald være Indstævntes Sag, under Sagttagelse af Norske Lovs For-
skrifter i 1. B. 19 Kap. at søge Sikkerhed ved Arrest.

§ 4.

I Begælsager kunne kun saadanne Modfordringer fremsættes, som ere støttede paa, at der ved Forsømmelse med at give den i Begælslovens §§ 20, 30, 42, 45 og 75 omhandlede Underretning er forvoldt Sagsøgte Skade. Gaar Paastanden ikke ud paa at faa selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb, kan Modfordringen gøres gjældende uden Kontrasøgemaal. Naar der for Begælskrav er gjort Arrest, og denne derefter forfølges, skal det under Arrestforfølgningssagen, skjøndt den iøvrigt bliver at behandle efter de for Begælsprocessen givne Regler, være tilladt at anlægge Kontrasøgemaal til Arrestens Ophævelse paa Grund af Fordringens Urigtighed og til Erstatning for den ulovlige Forretning.

§ 5.

Der maa i Begælsager uden Sagsøgerens Samtykke ikke gives den Indstævnte mere end 8 Dages Udsættelse til at fremme sit Tilsvær i Sagen, medmindre det klart oplyses, at yderligere Udsættelse er ham nødvendig til sit lovlige Forsvar.

§ 6.

Dommen i Begælsager skal, hvis ikke Sagen har faaet en større Vidtøftighed end den, der for Begælsager er sædvanlig, eller andre særdeles Omstændigheder ere til Hinder, affiges senest inden 8 Dage efter Sagens Optagelse til Doms, og ellers saasnart muligt, ligesom og Dommen og Domsakten uden Ophold skal paa Forlangende gives bestreven, alt under saadan Bøde, som Forordningen af 3. Juni 1796 §§ 35 og 39 bestemmer for befalede Sager. Hvis den i N. L. 1—5—8 bestemte Termin til Doms Affigelse er forsejmt, bliver den der fastsatte Bøde at anvende.

Disse Bestemmelser gjælde ogsaa ved Overretten, og skal derfor Altsen, naar Sagen har været optagen over 8 Dage, forsynes med Omgangspaategnning overensstemmende med Fdg. 3die Juni 1796 § 23.

§ 7.

Naar Dom i de i denne Lov omhandlede Sager er affagt, og samme af den domfældte Begælskyldner paaantes, bliver N. L. 1—6—21 og Forordningen af 13de Januar 1792 at anvende, uagtet Dommen ikke umiddelbart indstævnes til Højesteret, saa at, under de i bemeldte Forordning fastsatte Betingelser, Eksekution eller i alt Fald Affætningsforretning kan iværksættes uden Hensyn til den udtagne Ankestævning.

§ 8.

Findes Sagsøgerens Krav paa Sikkerhedsstillelse i Medfør af Begælslovens §§ 25, 26 og 30 begrundet, bliver han, naar derom er nedlagt Paastand, i Dommen at kjende berettiget til strax at nyde Affætning i saa meget Gods, som er fornødent til Sikkerheden. Saadan Affætning kan ikke afvendes ved Dommens Paaante.

Nr. 2. Lov af 13de Januar om Begælsager og Begælsprotester.

Nr. 2.
13.
jan.

9. grein.

Fáist eigi trygging eptir 8. gr., má þegar í stað gjöra kyrrsetning, en eigi má fíógeti þá heldur en endrarnær, þá krafizt er kyrrsetningar í víxilmálum, heimta trygging af gjörðarbeiðanda, nema bornar sje fram við kyrrsetningargjörðina varnir, sem taka má til greina í víxilmálum eptir 3. gr. laga þessara. Halda skal þegar í stað kyrrsetningunni til dóms að lögum.

10. grein.

Afsagnir þær, sem getið er í víxillögum fyrir Ísland, gjörir notarius publicus eða embættismaður sá, sem að lögum gegnir notarial-störfum. Náist eigi til þessa embættismanns í tækan tíma, mega tveir órækir vottar gjöra afsögnina á þann hátt, sem segir í 82. gr. víxillaganna, sbr. 89. og 91. gr. Afsagnar má beiða munnlega þann, sem á að gjöra hana, ef víxillinn er fenginn honum. Eptirrit af afsagnargjörð má eigi veita öðrum en gjörðarbeiðanda.

11. grein.

Lög þessi öðlast gildi sama dag, sem víxillög fyrir Ísland, og koma þau í stað ákvæða tilskipunar 18. maí 1825 um víxilmál og víxilafsagnir. Þó taka ákvæði hennar til allra víxla, er út eru gefnir, áður en víxillögin öðlast gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. dag janúarm. 1882.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 9.

Nr. 2.
13de
Jannar.

3 Mangel af Fyldestgjørelse af de i § 8 ommeldte Krav paa Sikkerhedsstillelse kan derhos strax foretages Arrest hos den Paagjældende. Fogden maa i saadant Tilfælde, ligesom ellers naar Arrest begjæres i Bexelsager, ikke affordre Rekvirenten nogen Sikkerhed, medmindre den Paagjældende under Arrestforretningen fremsætter nogen af de Indsigelser, der i Medfør af denne Lovs § 3 kunne komme i Betragtning under Bexelsagen. Iøvrigt bør Arresten strax lovlig forfølges.

§ 10.

De i Bexellov for Island ommeldte Protester udføres af Notarius publicus eller den Embedsmand, som efter Lovgivningen udfører Notarialforretninger. Skulde det Tilfælde indtræffe, at saadan Embedsmands Medvirkning ikke i betimelig Tid kan have, kan Protesten optages af to lovfaste Vidner paa den Maade, som Bexellovens § 82, jfr. 89 og 91, foreskriver. Mundtlig Rekvifition til den eller dem, der skulle optage Protesten, er tilstrækkelig, naar tillige Bexlen overleveres. Af Protestforretningen maa Udskrift ikke meddeles andre end Protest-rekvirenten.

§ 11.

Denne Lov, der træder i Kraft samme Dag som Bexelloven for Island, træder i Stedet for de i Forordningen angaaende trasserede Bexler af 18. Maj 1825 indeholdte Bestemmelser om Bexelsager og Bexelprotester, hvilke dog fremdeles komme til Anvendelse med Hensyn til alle Bexler, der ere udstedte før den Dag, da Bexelloven for Island træder i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de Jannar 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 3.
13.
jan.

L ö g

um

borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til hreppstjóra í hverjum hrepp skal ár hvert greiða af landssjóði þóknun, er nemi 1 kr. fyrir hvern búandi mann innan hrepps, sem býr á jörð eða jarðarparti, er metinn sje til dýrleika eigi minna en 5 hundruð optir gildandi jarðamati.

Þóknun þessa fyrir hvert um liðið fardagaár skal sýslumaður greiða hreppstjóra á manntalsþingi af tekjum landssjóðsins, gegn lögmætri kvittun.

Nú eru tveir hreppstjórar í sama hrepp, og skal þá þóknuninni skipt milli þeirra á þann hátt, að sá hreppstjóranna, sem er formaður undirskattanefndar, fái tvo hluta, en hinn þriðjung.

2. gr.

Fyrir birting á fyrirkalli, stefnu, dómi, uppsögn, málskröfu eða öðrum þess konar tilkynningum, skal greiða 1 kr. fyrir hvern þann, sem birt er, og skal gjaldinu skipt jafnt milli stefnuvottanna. Í hjúamálum, og í skuldamálum, sem eigi nema 50 kr., skal að eins greiða helming af gjaldi þessu.

3. gr.

Þurfi stefnuvottarnir, til þess að birta eitthvað, að ferðast meir en 1 mílu á landi eða $\frac{1}{2}$ mílu á sjó, talið fyrir hvorn um sig frá bústað hans til birtingarstaðarins, skal greiða hvorum þeirra 50 aura fyrir hverja mílu á landi eða hverja $\frac{1}{2}$ mílu á sjó. Þóknun þessi, sem greiðist fyrir ferðina fram og aptur, má þó eigi fara fram úr 2 kr. fyrir hvorn stefnuvottinn. Sje sá staður, þar sem birting skal fram fara, svo langt burtu, að vottarnir verði að vera í burtu frá heimilum sínum meir en 10 stundir, til þess að framkvæma verk þetta, bera hvorum þeirra 3. kr. á dag í fæðispeninga.

Nr. 3. Lög 13. janúar um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk.

L o v

Nr. 3.
13de
Januar.

om

Betaling for Repstyrere og andre, som udføre thinglige Forretninger.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre bitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Repstyreren i hver Rep skal der aarlig af Landskassen udredes et Honorar af 1 Krone for enhver i Reppen besat Mand, der boer paa en Jord eller en Jordpart, som efter den gjældende Fordebog er ansat til mindst 5 Hundreder Dyrhed.

Honoraret for det forløbne Fardagsaar udbetales Repstyreren af Sysselmanen paa Mandtalsthinget af Landskassens Indtægter mod lovformelig Kvittering.

Forsaauidt der er 2 Repstyrere i samme Rep, skal Honoraret deles mellem dem saaledes, at den Repstyrer, der er Formand i Understattekommissionen, faar to Trediedele, den anden en Trediedel.

§ 2.

For Forkyndelse af en Indkaldelse, Stævning, Dom, Opsigelse, Bessikkelse eller anden lignende Tilfjendegivelse, betales for hver Person, for hvem Forkyndelsen sker, 1 Kr. til lige Deling mellem Stævnevidnerne. I Dyndesager og i Gjældsager, hvis Gjenstand er under 50 Kr., betales ifkun Halvdelen af det nævnte Gebyr.

§ 3.

Behøve Stævningsmændene, for at udføre en Forkyndelse, at rejse over 1 Mil til Lands eller $\frac{1}{2}$ Mil til Søs beregnet for hver Især fra hans Hjem til Forkyndelsesstedet, tilkommer der enhver af dem 50 Dre for hver Mil til Lands eller $\frac{1}{2}$ Mil til Søs. Godtgjørelsen, der beregnes for Hjemreisen og for Tilbagereisen, kan dog ikke overstige 2 Kr. for hver Stævningsmand. Nødvendiggjør Forkyndelsesstedets Afstand, at Mændene til Hverets Udførelse maa være fraværende fra deres Hjem i over 10 Timer, tilkommer der hver af dem i Dagpenge 3 Kr. for hver Dag.

Nr. 3. Lov af 13de Januar om Betaling for Repstyrere m. fl.

Nr. 3.
13.
jan.

4. gr.

Fyrir að lesa upp eða festa upp auglýsingu um skipti, uppboð eða aðrar slíkar ráðstafanir við kirkju eða á öðrum opinberum stað, skal greiða hreppstjórnum 50 auru fyrir hvern stað, sem heimtað er að gjörð þessi skuli fara fram á. Hið sama gjald greiðist, ef þess er krafist, að eitthvað annað verði lesið upp við kirkju, sem hreppstjóri eigi samkvæmt stöðu sinni er skyldur til að lesa upp. Ef hreppstjóri þarf að ferðast, til þess að framkvæma slíka gjörð, skal borga honum þóknun þá, sem ákveðin er í 3. gr. Þó ber honum eigi, hvernig sem á stendur, endurgjald fyrir ferðakostnað og auglýsingar við hans eigin sóknarkirkju eptir að guðspjónusta hefir fram farið.

5. gr.

Fyrir fjárnámsgjörðir bera hreppstjóra 50 auru af hverjum, sem fjárnám fer fram hjá. Til hvers vottar, sem hafður er við slíka gjörð, skal greiða 25 auru.

Þegar hreppstjóri eptir skipun sýslumanns sem umboðsmaður hans og á hans ábyrgð fremur einhverja aðra fógetagjörð, fær hann gjald það, sem ákveðið er í aukatekjureglugjörðinni, 17. gr., fyrir þess konar gjörðir, ef það eigi fer fram úr 4 kr. Sje það meira en 4 kr., fellur það, sem umfram er, til landssjóðs. Fyrir gjörðir þær, sem nefndar eru í þessari grein, ber hreppstjórnum sama endurgjald fyrir ferðakostnað, sem að framan er ákveðið handa stefnuvottunum.

6. gr.

Haldi hreppstjórinn í forföllum sýslumanns og í hans umboði lítillfjörleg uppboð, falla uppboðslaun þan, sem ákveðin eru í 41. gr. aukatekjureglugjörðarinnar, til hans óskipt, þó því að eins, að upphæð uppboðsins fari eigi fram úr 200 kr. Sýslumaður skal sjálfur halda þau uppboð, sem ætla má að hlaupi meira en 200 kr.

7. gr.

Þegar hreppstjóri fyrir hönd sýslumanns stendur fyrir uppskriptar- og virðingargjörðum til leiðbeiningar við skipti eður uppboð, fær hann fyrir þetta verk sitt fyrir fjárhæð gjörðarinnar.

allt að 200 kr.	1 kr.
yfir 200 kr. allt að 600 kr. —	2 —
— 600 — — 1,200 —	3 —
— 1,200 —	5 —

þar að auki endurgjald fyrir ferðakostnað samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í 3. gr.

Þegar hreppstjóri annars fyrir hönd sýslumanns stendur fyrir öðrum skoðunar eða virðingargjörðum, eða er hafður við áreiðar eður aðrar slíkar gjörðir, fær hann sömu borgun, ef að starfið miðar að því, að fá fjárhæð ákveðna með mati, en að öðrum kosti 3 krónur.

8. gr.

Fyrir úttekt greiðist hverjum úttektarmanni 2 kr. fyrir hvern dag, sem gjörðin stendur yfir. Þóknunin telst eptir ákvörðuninni í 15. gr. í aukatekjureglugjörðinni. Fyrir skoðunar- eða virðingargjörð yfir fasteign, hvort heldur gjörðin miðar til að útvega upplýsing um verð jarðarinnar til veðsetningar, eða til skiptaúthlutunar eða til leiðbeiningar við uppboð, ellegar til notkunar við rjettarprætu, eða til hvers annars, sem vera má, skal Nr. 3. Lög 13. janúar um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk.

§ 4.

Nr. 3.
13de
Januar.

For ved Kirkestævne eller paa andet offentlig Sted at oplæse og opslaa en Beskjendtgjørelse om Skifter, Auktioner eller andre saadanne Foranstaltninger, tilkommer der Repstyreren en Betaling af 50 Dre for hvert Sted, hvor denne Forretning forlanges foretaget. Samme Betaling erlægges, naar ellers Noget, som Repstyreren ikke er pligtig til i Bestillings Medfør at besørge læst, begjæres oplæst ved Kirkestævne. Foraaavidt Repstyreren maa foretage Rejser for at udføre en saadan Forretning, tilkommer der ham den i § 3 bestemte Godtgjørelse, dog kan han i intet Tilfælde faa Betaling for Rejsen til og Beskjendtgjørelser ved hans egen Sognekirke eller Gudstjenesten.

§ 5.

For Udpantningsforretninger tilkommer der Repstyreren 50 Dre af Enhver, som Udpantning foretages hos. Til ethvert Bidne, som medtages til en saadan Forretning, betales 25 Dre.

Naar Repstyreren efter Sysselmanens Ordre som dennes Fuldmægtig og paa hans Ansøgning udfører nogen anden Fogedforretning, erholder han det i Sportelreglementets § 17 for deslige Forretninger fastsatte Gebyr, foraaavidt det ikke overstiger 4 Kr. Overstiger Gebyret derimod dette Beløb, tilfalder det Overstyvende Landstadsassen. For de i nærværende Paragraf ommeldte Forretninger tilkommer der Repstyreren samme Befordringsgodtgjørelse, som ovenfor er fastsat for Stærningsmændene.

§ 6.

Forvalter Repstyreren i Sysselmanens Forfald og efter hans Fuldmagt ubetydelige Auktioner, tilfalder det i Sportelreglementets § 41 fastsatte Sakær ham udelte, dog kun for et Auktionsbeløb af indtil 200 Kr. Auktioner, der kunne antages at ville give et større Udbytte end 200 Kr., vil Sysselmanen selv have at forvalte.

§ 7.

Naar Repstyreren paa Sysselmanens Begne forestaar Registrerings- og Burderingsforretninger til Gifteretning ved Skifter eller Auktioner, betales ham for denne hans Forretning, naar Forretningens Beløb udgjør:

indtil 200 Kr.	1 Kr.
over 200 Kr. indtil 600 Kr.	2 —
— 600 — — 1200 —	3 —
— 1200	5 —

og desuden Godtgjørelse af Rejseomkostninger efter de i § 3 fastsatte Regler.

Naar en Repstyrer ellers paa Sysselmanens Begne forestaar en Besigtigelses- eller Burderingsforretning, eller bruges ved Afteds- eller andre deslige Forretninger, erholder han samme Betaling, saafremt Forretningen gaar ud paa at faa noget ved Burdering fastsat til et Pengeløb, men i andet Fald 3 Kr.

§ 8.

For en Udtægtsforretning betales til hver af Udtægtsmændene 2 Kr. for hver Dag, Forretningen varer. Bederlaget beregnes efter Bestemmelserne i Sportelreglementets § 15. For en Besigtigelses- eller en Burderingsforretning over en fast Ejendom, hvad enten Forretningen optages til Prioritetsforretning eller til Regel ved en Skiftedeling, eller til Auktions-

Nr. 3. Lov af 13de Januar om Betaling for Repstyrere m. fl.

Nr. 3. greiða hverjum af skoðunar- eður virðingarmönnum 2 kr., og þeim, sem ritar það, sem fram fer, enn fremur 1 kr. Hreppstjórinn er skyldur til að rita gjörðina; sjeu báðir virðingarmennirnir hreppstjórar, skal sá af þeim, sem lengur hefur verið hreppstjóri, hafa þetta starf á hendi, eða hinn eldri, ef báðir hafa jafnlengi verið. Fyrir skipti á jörðum og húsum greiðist hið sama. Fyrir skoðun og virðingu á lausafje borgast 2 kr. til jafna skipta milli virðingarmannanna. Ef svo stendur á að helmingi fleiri menn eru við hafðir til skoðunar eða virðingar, ber hverjum þeirra hin sama borgun, sem goldin er, þegar 2 menn fremja gjörðina.

Fyrir að staðfesta með eiði í rjettinum gjörðir, sem getið er um í þessari grein, borgast eigi sjerstakt gjald. Ferðakostnaður skal endurgoldinn virðingarmönnum samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 3. gr., bæði fyrir ferðina til þess staðar, þar sem gjörðin skal framin, og fyrir ferðina til þess staðar, þar sem eiðfesting fram fer.

9. gr.

Sem gjald til vottanna við fógeta-, uppboðs- eða skiptarjettinn skal greiða 50 aura hvorum fyrir hvert rjettarhald, ef það stendur eigi yfir lengur en 8 stundir. Ef rjettarhaldið stendur lengur yfir en 8 stundir samfleytt, telst gjaldið fyrir 1½ dag.

10. gr.

Rjettarvottum við meðferð dómsmála borgast 1 kr. til jafna skipta fyrir hvert rjettarhald, sem málið er til meðferðar. Í einkamálum greiðist gjald þetta í fyrsta skipti ásamt með gjaldinu fyrir fyrirtekt málsins; fyrir hvert rjettarhald seinna í málinu skal sá greiða gjaldið, sem fær málinu frestað. Í opinberum málum greiðist gjald þetta fyrir hvert rjettarhald án tillits til þess, hvað mörg mál eru til meðferðar við það rjettarhald. Þingvottar við manntalsþingin eru skyldir til að hafa starfa þennan á hendi kauplaust.

11. gr.

Þeir menn, sem notarius publicus hefir sem votta við notarialstörf, fá hvor um sig 50 aura fyrir hverja gjörð.

12. gr.

Fyrir flutning fanga og annan kostnað við hapt á þeim greiðist hreppstjóra endurgjald eptir ákvörðun yfirvaldsins.

13. gr.

Gjöld þau, sem getið er um í þessum lögum, greiðast einnig í opinberum málum og gjafsóknarmálum.

Í einkamálum er gjörðarbeiðandinn skyldur að greiða gjaldið áður en gjörðin fer fram. Verði gjaldið eigi greitt fyrir fram, hefir hlutaðeigandi lögtaksrjett að gjaldinu um 2 ár eptir að gjörðin var framin. Hlutaðeigandi rjettarþjónn gefur út fjárnámskipunina, og fer fjárnámið fram eptir reglum þeim, sem ákveðnar eru í opnu brjefi 2. apríl 1841.

Í opinberum og gjafsóknarmálum greiðast þau gjöld, sem hjer ræðir um, eptir hinum gildandi reglum fyrir fram úr landssjóði gegn endurgjaldi hjá þeim, sem dæmdur verður í málskostnað með endilegum dómi.

Nr. 3. Lög 13. janúar um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk.

efterretning eller til Brug under en Retstrætte eller i hvilket som helst andet Djemed, tilkommer Nr. 3. der hver af Syns- eller Burderingsmændene 2 Kr., og den af dem, der fører Forretningen i ^{13de} Pennen, endvidere 1 Kr. Nepsfyreren er forpligtet til at føre Forretningen i Pennen; ere begge Mændene Nepsfyrere, tilkommer dette den af dem, som har været længst i Funktion, eller, saafremt de have været ligelænge i Funktion, den ældste af dem. For Deling af Gaardes Marker og Huse betales det samme. For Syn og Burdering over Løsøre erlægges 2 Kr. til lige Deling mellem Mændene. Skulde i noget Tilfælde et dobbelt Antal Mænd bruges til Syn og Burdering, nyder hver især den samme Betaling, som naar Forretningen afholdes af 2 Mænd.

For de i denne Paragraf omhandlede Forretningers Afhjemling i Retten erlægges intet særligt Gebyr. Rejsendgifter godtgjøres Mændene efter de i § 3 fastsatte Regler, saavel for Rejsen til Stedet, hvor Forretningen skal foretages, som for Rejsen til det Sted, hvor Afhjemling skal finde Sted.

§ 9.

I Gebyr til Vidnerne i Fogeds-, Auktions- eller Skifteretten erlægges 50 Dre til hver for hvert Retsmøde, forsaavidt dette ikke varer længere end 8 Timer. Hvis Mødet varer mere end 8 Timer, beregnes Gebyret for $1\frac{1}{2}$ Dag.

§ 10.

Rettsvidner ved Domsfagers Behandling erholde for hvert Retsmøde, i hvilket en Sag behandles, en Betaling af 1 Kr. til lige Deling. I private Sager erlægges denne Betaling første Gang sammen med Gebyret for Sagens Inkamination; for hvert senere Møde i Sagen betales Gebyret af den, ifølge hvis Forlangende Sagen udsættes. I offentlige Sager erlægges dette Gebyr for hvert Retsmøde uden Hensyn til Antallet af de Sager, der foretages i Mødet. Rettsvidnerne ved Mandalskthingene ere pligtige til at fungere uden Betaling.

§ 11.

De Mænd, som af Notarius publicus benyttes som Vidner ved Notarialforretninger erholde hver især 50 Dre for hver Forretning.

§ 12.

For Fangers Transport og andre med deres Hæftelse forbundne Udgifter erholder Nepsfyreren Godtgjørelse efter Dyrighedens Bestemmelse.

§ 13.

De i denne Lov ommeldte Gebyrer erlægges ogsaa i offentlige og beneficerede Sager.

I private Sager er Retsvirenten pligtig til at erlægge Gebyret, inden Forretningen foretages. Er Gebyret ikke betalt forud, har den Paagjældende Udpantningsret for Gebyret i 2 Aar efter Forretningens Foretagelse. Udpantningsordrer udstedes af vedkommende Retshøjesteret, og Udpantningen foregaar efter de i Plakat 2den April 1841 fastsatte Regler.

I offentlige og beneficerede Sager udredes de heromhandlede Gebyrer, efter de i saa Henseende gjældende Regler, forskudsvis af Landskassen mod Regres til den, hvem Sagens Omkostninger ved endelig Dom paalægges.

Nr. 3. Lov af 13de Januar om Betaling for Nepsfyrere m. fl.

Nr. 3.
13.
jan.

14. gr.

Það, sem fyrir er mælt í aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna, 10. septbr. 1880. VIII. kap., 63—75. gr., er úr gildi numið.

15. gr.

Þessi lög öðlast gildi 1. janúar 1882.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. dag janúarm. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigh.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 14.

Nr. 3.
18de

Bestemmelserne i Sportelreglementet for Rettens Betjente af 10de September 1830 Januar.
VIII. Kap. §§ 63—75 ophæves.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1882.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de Januar 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 4.
16.
febr.

Lög til bráðabirgða

um

breyting á 9. gr. í lögum 4. nóv. 1881 um útflutningsgjald af
fiski, lýsi o. fl.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Oss hefur allraþegnsamlegast verið skýrt svo frá, að 9. gr. í lögum 4. nóv. 1881 um útflutningsgjald af fiski, lýsi o. fl. muni eigi vera samkvæm því, sem alþingi ætlaðist til, einsog hún varð orðuð fyrir það, að uppástunga til breytingar á frumvarpi stjórnarinnar var samþykkt á alþingi; þingið muni aðeins hafa ætlað að aþra því, að á aflann frá 1. sept. til 31. des. 1881 legðist bæði spítalagjald samkvæmt tilsk. 12. febr. 1872 og útflutningsgjald eptir ofangreindum lögum, en, einsog lögin hljóða eptir breytingu þá, sem gjörð var á frumvarpinu, getur farið svo, að afli sá, sem fæst frá 1. sept. til 31. des. 1881 verði laus við spítalagjald og útflutningsgjald; og með því að þetta gæti orðið landssjóði töluverður tekjumissir, sem hefur verið fjarri tilgangi og vilja alþingis að samþykkja, en eigi verður á annan hátt komið hjá tekjumissi þessum, nje heldur er unnt að fresta málinu til næsta alþingis, þá höfum Vjer, samkvæmt stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. jan. 1874 11. gr., allramildilegast skipað fyrir á þessa leið:

Afli sá, sem hefur fengist á árinu 1881, skal því að eins undanþeginn spítalagjaldi samkv. tilsk. 12. febr. 1872, að hann sje fluttur út úr landinu eptir 1. jan. þ. á. og þar með leggist á hann útflutningsgjald eptir lögum 4. nóv. 1881.

Nr. 4. Lög til bráðabirgða 16. febr. um breyting á 9. gr. í lögum 4. nóv. 1881 um útflutningsgj. af fiski, lýsi o. fl.

Foreløbig Lov

angaaende

Forandring i § 9 i Lov af 4de November 1881 om Udførselsafgift af
Fisk og Tran m. m.

Nr. 4.
16de
Februar.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Da den Affattelse, som § 9 i Lov af 4de November 1881 om Udførselsafgift af Fisk og Tran m. m. har faaet ved Vedtagelsen af et paa Althinget stillet Endringsforslag til Regjeringens Lovforslag, ifølge de Os allerunderdanigst forelagte Oplysninger maa antages ikke at stemme med Althingets virkelige Mening, idet denne ifkun har været at forhindre, at Udbyttet af Fiskeriet fra 1ste September til 31te December 1881 bliver bebyrdet baade med Hospitalsafgift efter Frd. 12te Februar 1872 og med Udførselsafgift efter ovennævnte Lov, medens derimod Loven, saaledes som den ved det omtalte Endringsforslags Vedtagelse er kommen til at lyde, vil kunne faa den Følge, at Udbyttet af Fiskeriet fra 1ste September til 31te December 1881 ikke rammes af nogen af de nævnte Afgifter, og da der herved vil kunne paaføres Landskassen et forholdsvis bethdeligt Indtægtstab, som det har ligget udenfor Althingets Hensigt og Villie at samtykke i, saa have Vi, da saadan skadelig Følge ikke paa anden Maade kan forebygges, og det ikke kan opfattes at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger til Althingets næste Sammentræden, i Kraft af Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874 § 11 allernaadigst bestemt Følgende:

Den Fangst, der er gjort i Maret 1881, skal kun være fritaget for Hospitalsafgift i Henhold til Frd. 12. Februar 1872, naar den ved at udføres fra Landet efter 1ste Januar d. A. bliver undergivet Udførselsafgift i Henhold til Lov 4de November 1881.

Nr. 4. Forel. Lov af 16de Febr. ang. Forandring i § 9 i Lov af 4de Novbr. 1881 om Udførselsafgift af Fisk, Tran m. m.

Nr. 4. Lög þessi öðlast gildi daginn eftir að það tölublað af Stjórnartíðindunum,
 16. deildinni B., er út komið, þar sem auglýst er, að lögin sjeu komin út.
 febr.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 16. dag febrúarm. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Denne Lov træder i Kraft Dagen efter, at det Nummer af Regeringstidenden, Afde- Nr. 4.
ling B, er udgaaet, hvori det bekendtgjøres, at Loven er udkommen. 16de
Februar.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16de Februar 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 5.
17.
marz.

Landamerkjälög.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Skyldur er hver landeigandi að halda við glöggum landamerkjum fyrir jörð sinni, hvort sem hann býr á henni sjálfur, eða leigir hana öðrum. Umsjónarmenn þeirra jarða, sem ekki eru einstakra manna eign, hafa og sömu skyldu að gæta, að því er til slíkra jarða kemur. Hin sama regla gildir einnig um afrjetti og aðrar óbyggðar lendur, að því leyti því verður við komið.

2. grein.

Þar sem eigi eru glögg landamerki, er náttúran hefur sett, svo sem fjöll, gil, ár eða lækir, en sjónhending ræður, skal setja marksteina, eða hlaða vörður á merkjum með hæfilegu millibili, svo merki sju auðsjen, eða og hlaða merkjagarð eða grafa merkjaskurð. Eru báðir þeir, er land eiga að merkjum, skyldir að leggja til jafnmikla vinnu að gjöra merkin glögg. Nú vill annar vinna að merkjasetning, en hinn alls ekki eða þá minna, og skal þá bera það mál undir 5 búa, og meta þeir, hve mikið skuli að merkjum starfa það sumar.

3. grein.

Eigandi eða umráðamaður hverrar jarðar er skyldur að skrásetja nákvæma lýsing á landamerkjum jarðar sinnar, eins og hann veit þau rjettust. Skal þar getið þeirra ítaka eða hlunninda, sem aðrir menn eiga í land hans, svo og þeirra, sem jörð hans á í annara manna lönd. Merkjalýsing þessa skal hann sýna hverjum þeim, er land á til móts við hann, sem og eigendum lands þess, er hann telur jörð sína eiga ítak í, og skulu þeir rita á lýsinguna samþykki sitt, hver fyrir sína jörð, nema þeir áliti lýsing hans eigi rjetta.

4. grein.

Þá er landeigandi hefur fengið alla, er hann á að sýna merkjalýsing sína eptir 3. grein, til að rita samþykki sitt á hana, skal hann fá hana sýslumanni í hendur til þinglesturs á næsta manntalsþingi.

Nr. 5. Landamerkjälög 17. marz.
21. dag marzmán.

Lov

om

Markeskjel.

Nr. 5.
17de
Marts.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenburg,

Gjøre bitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Jordeier er pligtig at vedligeholde tydelige Markeskjel paa sin Jord, hvad enten han selv bor paa den, eller han udleier den til Andre. For de Jorders Vedkommende, som ikke ere i Privates Eie, paahviler den samme Forpligtelse deres Tilsynsmænd. Den samme Regel gjælder ligeledes med Hensyn til Sommergræsgange og andre ubeboede Jordstrækninger, for saa vidt det er muligt.

§ 2.

Stor der ikke findes tydelige, af Naturen dannede Grænseskjel, saasom Fjelde, Kløfter, Elve eller Bække, men Synslinien er det Afgjørende, skulle Skjelstene opstilles, eller der skal opføres Værder med et passende Mellemrum, saaledes at de danne et let synligt Grænseskjel, eller ogsaa skal der i Skjellinien opføres et Gjerde eller graves en Grøft. Begge Eierne af de Jorder, som støde op til Markeskjellene, ere pligtige at tage ligelig Del i det Arbejde, der udfordres for at tilveiebringe tydelige Markeskjel. Vil den ene yde Arbejde til Opsætning af Markeskjellene, men den anden enten aldeles ikke eller i mindre Omfang, afgjøres Sagen ved Kjendelse af 5 Bønder, der fastsætte, hvor meget Markeskjelsarbejde, der skal udføres den paagjældende Sommer.

§ 3.

For enhver Jords Vedkommende er Eieren eller Tilsynsmanden forpligtet at affatte en nøiagtig Beskrivelse af sin Jords Grænseskjel, saaledes som han efter sit bedste Vidende anser dem for at være. I denne ansøres de Servituter eller Herligheder, som Andre eie i hans Jord, eller som tilkomme denne i Andres Jorder. Denne Beskrivelse skal han forevise for Enhver, hvis Land grænser op til hans Jord, saavel som for Eieren af den Jord, i hvilken han formener, at hans Jord har Servitutrettighed, og ere de pligtige til, hver for sin Jords Vedkommende, at forsyne Beskrivelsen med Paategning om deres Samtykke, medmindre de anse den for ikke at være rigtig.

§ 4.

Naar vedkommende Eier har faaet alle dem, som han ifølge § 3 skal forevise sin Grænseskjelsbeskrivelse for, til at meddele Paategning om deres Samtykke, indleverer han den til Syselmændene til Thinglæsning paa næste Mandtalsting.

Nr. 5. Lov af 17de Marts om Markeskjel.

Den 21de Marts.

Nr. 5. Nú er landamerkjum breytt frá því, sem verið hefur, með samningi eða á annan hátt, og skal þá sá, er land hefur fengið við breytinguna, láta þinglýsa gjörningi þeim á manntalsþingi hinu næsta á eptir.

5. grein.

Sýslumaður skal á manntalsþingi grennslast eptir, hvort ákvörðunum þeim, sem settar eru í 1.—4. grein, hafi verið fullnægt; sannist það, að eigandi eða umráðamaður jarðar hafi vanrækt skyldu sína, skal hann sekur um allt að 20 kr., er renni í sveitar-sjóð.

Nú hefur einhver ekki fullnægt ákvæðum laga þessara í 5 ár, frá því er lögin náðu gildi, enda sjeu engar löggildar málsbætur, og skulu þá tvöfaldar sektir fyrir hvert það ár, er líður úr því.

6. grein.

Sýslumaður skal hafa löggilta landamerkjabók, til að rita í allar merkjalýsingar, samninga og dóma um landamerki, sem á þingi eru lesnir.

7. grein.

Ef eigendur eða umráðamenn jarða skilur á um landamerki eða ítök, skal sá, er þrætu vill ljúka, stefna hinum með 7 náttu fresti á varnarþing rjett, en hið rjetta varnarþing er það, sem sýslumaður ákveður innan þeirrar þinghár, er jörð varnaraðila liggur í. Leiguliði er rjettur umboðsmaður varnaraðila, enda hafi varnaraðili ekki til nefnt annan. Á þingi skal sýslumaður nefna átta valinkunna óvilhalla menn fulltíða í dóm, og skal því næst hvor málsaðila nefna tvo úr dóminum. Nú vill annarhvor málsaðila eigi úr nefna, og skal þá hinn ryðja fyrir báða. Nú vill málsaðili enn ryðja úr merkjadómi og fellir þá sýslumaður fullnaðarúrskurð um það mál að lögum. Verði þá dómur ruddur, skal sýslumaður skipa annan mann í þess stað, er úr vjek. Sýslumaður og þeir 4, er rjett verða kvaddir, skulu skipa merkjadóminn og stýrir sýslumaður honum.

8. grein.

Nú mætir varnaraðili, en sakaraðili eigi, og skal hann þá greiða varnaraðila 3 krónur fyrir hvern þann dag, er hann fer venjulegum dagleiðum fram og aptur heim til sín, enda sje stefna hans ónýt. Sje varnaraðili sá, er eigi mætir, skal sýslumaður fyrir hans hönd nefna menn úr dómi. Mæti hvorugur, fellur það mál niður.

9. grein.

Þá er merkjadómur er skipaður, skal merkjaganga ákveðin á þeim degi og stundu, er hæfa þykir eptir atvikum og árstíma, þá jörð er auð, svo glöggst megi sjá, hversu landi og landsnytjum hagar. Frestur skal jafnan settur svo langur frá skipun merkjadóms til merkjagöngu, að gjöra megi ráð fyrir, eptir atvikum, að málsaðilar hafi nægan tíma til að útvega sjer skilríki þau öll og vitni, sem föng eru á, enda má og sýslumaður lengja frest þannan, reynist hann ónógur fyrir annanhvorn málsaðila eða báða þá. Þó má frestur ekki lengri vera en 18 mánuðir.

10. grein.

Á tilteknum tíma skulu málsaðilar og dómendur ganga á merki. Skulu þeir, er í dóm voru nefndir, rita nöfn sín undir eiðspjall, áður þeir taki til starfa. Áð því

Naar tidligere Markeskjel forandres ved Overenskomst eller paa anden Maade, skal Nr. 5. den, som erhverver Land ved Forandringen, lade den paagjældende Akt thinglæse paa næst- 17de kommende Mandtalsthing. Marts.

§ 5.

Sysfelmanden har paa Mandtalstthinget at undersøge, hvorvidt Bestemmelserne i §§ 1—4 ere fyldestgjorte. Godtgjøres det, at en Eier eller Tilsynsmand har forsømt sin Pligt, ifalder han en Bøde af indtil 20 Kroner, som tilfalder Repskassen.

Saafremt Nogen ikke har opfyldt nærværende Lovs Bestemmelser i 5 Aar, efter at den er traadt i Kraft, og der ingen gyldige Undskyldningsgrunde kunne anføres herfor, fordobles Bøderne for hvert Aar, som forløber derefter.

§ 6.

Sysfelmanden skal have en autoriseret Markeskjelsprotokol, hvori han indfører alle Markeskjelsbeskrivelser, samt Overenskomster og Domme om Markeskjel, som ere blevne thinglæste.

§ 7.

Naar de paagjældende Jorders Eiere eller Tilsynsmænd ere uenige angaaende Markeskjel eller Servituter, skal den, som vil have Sagen afgjort, indstævne Modparten med 8 Dages Bærsel til det rette Bærnothing, som Sysfelmanden fastsætter som saadant inden det Thinglag, hvori Sagvolderens Jord er beliggende. Leilendingen er Sagvolderens rette Ombudsmand, hvis denne ikke har opgivet en anden Befuldmægtiget. Paa Thinget skal Sysfelmanden udmelde 8 gode, uwillige og fuldmyndige Mænd til at dømme i Sagen, hvorefter enhver af Parterne er berettiget til at udskyde to af de udmeldte Mænd. Vil den ene af Parterne ikke udskyde, skal den anden Part udskyde for dem begge. Dersom en af Parterne forlanger at udskyde flere af de udmeldte Mænd af Domstolen, afgjør Sysfelmanden Spørgsmaalet herom ved en endelig Retskjendelse. Udskydes da nogen af Dommerne, beskifter Sysfelmanden en Anden i den Fratrædendes Sted. Markeskjelsretten bestaar af Sysfelmanden og de Mænd, som endelig ere gyldig udmeldte. Sysfelmanden er Rettens Formand.

§ 8.

Dersom Sagvolderen møder, men Sagsøgeren udebliver, skal denne erlægge til Sagvolderen 3 Kroner for hver Dag, han bruger til Reisen frem og tilbage med sædvanlige Dagreiser, og bliver derhos Stæpningen ugyldig. Dersom Sagvolderen ikke møder, udskyder Sysfelmanden Mændene paa hans Begne. Udeblive begge Parter, bortfalder Sagen.

§ 9.

Naar Markeskjelsretten er konstitueret, fastsættes der til at befare Markeskjellene en efter Omstændighederne og Aarstiden bekvem Dag og Time, medens Jorden er fri for Sne, saaledes at man tydeligt kan undersøge Jorden og dens Beskaffenhed. Mellem Markeskjelsrettens Udnævnelse og Markeskjellenes Besaring skal der steds fastsættes en saa lang Tidsfrist, at det efter de for Aanden værende Omstændigheder kan antages, at Sagens Parter faa tilstrækkelig Tid til at tilvejebringe alle de Oplysninger og Bidner, som kunne erholdes, hvorhos Fristen kan forlænges af Sysfelmanden, naar den viser sig at være utilstrækkelig for den ene af Parterne eller dem begge. Dog maa Fristen ikke være længere end 18 Maanedes.

§ 10.

Markeskjellene skulle til den fastsatte Tid befares af Sagens Parter og Dommerne. De beskiftede Meddomsmænd skulle før Forretningens Begyndelse underskrive en edelig For- Nr. 5. Lov af 17de Marts om Markeskjel.

Nr. 5. búnu skulu dómendur allir kynna sjer vandlega landsháttu og land það, er málсаðilar
17. kalla sjer, hvor í sínu lagi. Því næst skal leggja í dóm skilríki og leiða vitni, sem lög
marz. og venja er til. Síðan skal heyja merkjadóminn og setja þegar landamerki glögg sem
hann ákveður.

11. grein.

Geti málсаðili eigi mætt sjálfur, þegar á merki er gengið, er honum rjett að senda umboðsmann í sinn stað, enda skal eigi að síður heyja dóminn. Sje dómsmaður sá, er eigi mætir, skal sýslumaður nefna annan í hans stað; skal dómsmaður skýra honum frá forföllum sínum svo snemma, að því verði við komið.

12. grein.

Merkjadómi ræður afl atkvæða, og skal í honum ítarlega skýrt frá landamerkjum þeim, er sett eru, og er hann fullnaðarútslit þess máls og gild merkjaskrá, þá er hann hefur verið þinglesinn. Þó má innan 12 mánaða áfrýja merkjadómi fyrir yfirdóm landsins til ónýtingar sökum þingsafglöpunar, eða sökum lögleysu að efni til, og sje merkjadómur ónýttur fyrir þessar sakir, skal vísa málinu heim aptur, og kveður yfirdómur á, hver eða hverjir greiða skuli kostnað af málskotinu.

13. grein.

Nú eiga fleiri menn jörð saman, og skulu þeir hafa atkvæði allir samt, sem einn væri eigandi. Ef eigandi býr eigi á jörðu og er í öðru lögsagnarumdæmi, skal leiguliði vera löglegur umboðsmaður hans, nema hann nefni annan til, er sje í lögsagnarumdæminu.

14. grein.

Dómendur skulu hafa 3 krónur hver fyrir hvern dag, er þeir eru að merkjadómi, og skal borgunin ákveðin í dóminum, sem og hver eða hverjir skuli greiða hana. Rjett er að fullnægja merkjadómi sem öðrum dómi.

15. grein.

Skorist dómsmaður undan að ganga í merkjadóm eða mæti ekki á settum stað og stund, enda sje undanfærsla hans og útivist ekki á gildum rökum byggð, og skal hann þá sæta sektum allt að 10 krónum, og greiða kostnað allan að skaðlausu, er leitt hefur af útivist hans.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 17. dag marzm. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

sikring. Dernæst skulle alle Dommerne omhyggelig undersøge Lokalteterne og den Jordlod, Nr. 5.
som Sagens Parter, hver for sig, gjøre Fordring paa. Derefter finder Dokumenters Frem- 17de
læggelse og Bidneforsel Sted paa den ved Lov og Retsfødvane foreskrevne Maade. Ende- Marts.
lig affiges Markeskjelsdommen, og tydelige Grænseskjel affættes strax, saaledes som de ere
fastsatte i Dommen.

§ 11.

Derfor en af Sagens Parter ikke kan give Møde ved Markeskjellets Besaring, er han berettiget til at sende en Befuldmægtiget i sit Sted, men Dommen bør desuagtet affiges. Er det en af Meddomsmændene, som udebliver, skal Sysselmanen udnævne en anden i hans Sted. Meddomsmanden er pligtig at tilmelde Sysselmanen sit Forsald saa betimelig, at dette kan ske.

§ 12.

Markeskjelsdommen affiges efter Stemmeslæb. Dommen bør indeholde en nøiagtig Beskrivelse af de fastsatte Grænseskjel, og den er en endelig Afgjørelse af Sagen samt efter foretagen Thinglæsning et lovgyldigt Markeskjelsdokument. Dog kan Markeskjelsdommen inden Udløbet af 12 Maaneder indaendes til Landsoverretten til Kassation formedelst Formfeil eller lovstridig Afgjørelse af Sagens Realitet. Bliver Dommen af disse Grunde kasseret, henvises Sagen, og Overretten bestemmer, hvem der skal betale Omkostningerne ved Sagens Appel.

§ 13.

Naar flere eie Jord sammen, skulde de have Stemmeret alle tilfammen, som om der var én Eier. Derfor Eieren ikke er bosat paa den paagjældende Jord, men har hjemme i en anden Jurisdiktion, skal Jordens Bruger være hans lovlige Befuldmægtigede, medmindre han hertil antager en anden inden Jurisdiktionens Grænser bosat Mand.

§ 14.

Dommerne erholde hver 3 Kroner for hver Dag, de behandle Markeskjelsagen. Betalingen fastsættes i Dommen, der tillige bestemmer, af hvem den skal udredes. Markeskjelsdommen kan fuldbyrdes paa samme Maade som enhver anden Dom.

§ 15.

Naar nogen Dommer undslaar sig for at tage Sæde i Markeskjelsretten, eller han ikke møder til fastsat Tid og Sted, og der ikke er anført gyldige Grunde for hans Bægring eller Udeblivelse, ifalder han Bøder indtil 10 Kroner, hvorhos han skal erstatte alle ved hans Udeblivelse forarsagede Omkostninger skadesløst.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 17de Marts 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

L ö g

um

fríðun fugla og hreindýra.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Kríur og spörfuglar allir, svo sem snjótitlingar, þúfútitlingar, marfuerlur, steindeplar og þrestir skulu hvervetna fríðhelgir á hverjum tíma árs sem er, en allir aðrir fuglar, utan hræfuglar og gripfuglar, lundi og bjargfugl, á tímabilinu frá 1. maí til 20. ágúst, og rjúpur frá 1. apríl til 20. ágúst. Net og skot skulu bönnuð við lundaveiði og fylaveiði.

2. grein.

Fyrir hvern fugl, er fríðlýstur er í lögum þessum, skal sá, er brotlegur verður, gjalda 50 aura sekt, er tvöfaldast fyrir hvert brot allt að 16 krónum.

3. grein.

Hreindýr skulu fríðhelg vera frá 1. janúar til 1. ágúst, og varðar 5 króna sekt fyrir dýr hvert hið fyrsta sinn, ef drepð er. Sektin tvöfaldast, ef optar er brotið, allt að 80 krónum.

4. grein.

Mál þau, er rísa út af brotum gegn því, sem fyrir er mælt í lögum þessum, eru opinber lögreglumál. Rennur helmingur sektarfjárins í landssjóð, en hinn helmingurinn ber uppljóstrarmanni.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 17. dag marzm. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Fredning af Fugle og af Kendsdyr.

Nr. 6.
17de
Marts.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Terner og Spurvefugle af enhver Art, saa som Snespurve, Markspurve, Bipskjerte, Stenpiffere og Drosler skulde overalt være fredede hele Aaret igjennem. Alle andre Fugle, med Undtagelse af Aadsel- og Kovfugle, Sopahegoier og Bjærgfugle skulde fredes i Tidsrummet fra 1ste Mai til 20de August, og Ryper i Tidsrummet fra 1ste April til 20de August. Ved Fangsten af Sopahegoier og Fyler (fyll) maa ei anvendes Garn eller Skud.

§ 2.

Hvo som gjør sig skyldig i Overtrædelse heraf, ifalder en Bøde af 50 Ore for hver af de i denne Lov fredlyste Fugle, han fanger eller dræber. I Tilfælde af Gjentagelse fordobles Bøden indtil 16 Kr.

§ 3.

Kendsdyr skulde fredes fra 1ste Januar til 1ste August. Overtrædelse heraf straffes med en Bøde af 5 Kroner første Gang for hvert Dyr, der dræbes. I Gjentagelsestilfælde fordobles Bøden indtil 80 Kroner.

§ 4.

Sager i Anledning af Overtrædelse af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager. Den ene Halvdel af Bødens Beløb tilfalder Landskassen, den anden Angiveren.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 17de Marts 1882.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 7.
17de
Marts.

L ö g

um

bann gegn innflutningi á útlendu kvikfje.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Það er öllum bannað að flytja hingað til lands frá útlöndum sauðfjenað, nautgripi eða hesta. Þó má landshöfðingi með ráði dýralæknis veita undanþágu frá banni þessu, enda setji hann þá tryggjandi reglur um í hvert sinni. Undanþáguleyfið og reglurnar skal prenta í stjórnartíðindunum, deildinni B.

2. grein.

Brot gegn lögum þessum varðar sektum, ekki lægri en 100 kr. fyrir skipstjóra þann, er fjenaðinn flutti inn, og jafnháum fyrir þann, er fjenaðinn á, og skal fjenaðurinn gjörður upptækur og drepinn að tilhlutun lögreglustjórnarinnar. Brot gegn reglum þeim, sem landshöfðingi setur samkvæmt 1. gr., varða eiganda sektum ekki lægra en 100 kr., enda bæti hann að auki allan skaða, er af þeim fjenaði hlýzt, er hann flutti inn án leyfis, eða hirti eigi samkvæmt reglum landshöfðingja.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 17. dag marzm. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Lov

om

Nr. 7.
17de
Marts.**Forbud mod Indførsel af Kreaturer fra Udlandet.**

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det forbydes Alle og Enhver til Island at indføre Faar, Hornkvæg eller Heste fra Udlandet; dog kan Landshovdingen, efter Samraad med en Dyrslæge, bevilge Undtagelse fra dette Forbud, men han skal da i hvert enkelt Tilfælde fastsætte betryggende Forholdsregler i bemeldte Henseende. Undtagelsesbevillingen saavel som de nævnte Regler blive at bekjendtgjøre i Regeringstidendens Afdeling B.

§ 2.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder af ikke under 100 Kr. for den Skibsfører, der indfører Kvæg til Landet, og en lige saa stor Bøde for Kvægets Eier, hvorhos Kvæget konfiskeres og nedslægtes efter Politiets Foranstaltning. For Overtrædelser af de af Landshovdingen ifølge § 1 foreskrevne Forholdsregler straffes vedkommende Eier med en Bøde, der ikke maa være under 100 Kr., hvorhos han erstatte al den Skade, der foraarsages ved det af ham uden Tilladelse indførte Kvæg, eller derved, at han har forsømt at behandle det overensstemmende med de af Landshovdingen foreskrevne Regler.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 17de Marts 1882.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 8.
2.
maí.

Auglýsing

um

að bólusótt gangi í Helsingjaeyri og Helsingjaborg.

Með því ætla má, samkvæmt því, sem stjórnarráðinu er kunnugt, að Helsingjaeyri og Helsingjaborg sjeu sýktar af bólusótt, skal með tilliti til skipa, sem koma til Íslands frá bæjum þessum, farið eptir því, sem fyrir er mælt í lögum 17. des. 1875 um móttvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 2. dag maímán. 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen,
settur.

Bekjendtgjørelse

Nr. 8.
2den
Mai.

om

en i Helsingør og Helsingborg herskende Koppeepidemi.

Da Koppehygdommen, efter hvad der foreligger Ministeriet, maa antages at herske epidemisk i Helsingør og Helsingborg, ville de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de Decbr. 1875 foreskrevne Forholdsregler være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra de nævnte Steder.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Ministeriet for Island, den 2den Mai 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen,
conf.

Nr. 9.
12.
maí.

L ö g

um

leysing á sóknarbandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Öllum húsráðendum, börnum þeirra og hverjum öðrum, sem fermdur er og 18 ára, skal heimilt að kjósa sjer annan prest en sóknarprest sinn. Sóknarprestar einir mega kjörprestar vera.

2. gr.

Semja skal maður við kjörprest sinn, hverja prestsþjónustu hann vill af honum þiggja. Síðan skýrir hann hjeraðsprófasti frá samningi þeirra, en prófastur aptur sóknarprestinum. Nú vill maður aptur hverfa til sóknarprests síns, og skal hann tjá það prófasti, en prófastur aptur sóknarpresti og kjörpresti.

3. gr.

Verði prófastur þess vís, að kjörprestur hafi fermt barn úr öðru prestakalli, er honum þykir óhæfilegt til fermingar sakir fáfræði, skal prófastur skýra biskupi frá því, og leggur biskup úrskurð á það mál.

4. gr.

Gefa skal sóknarleysingi sóknarpresti greinilegar skýrslur um öll þau prestsverk er kjörprestur hefur fyrir hann gjört; en sóknarprestur er skyldur að geta þeirra í kirkjubók sinni, svo sem lög standa til. Skýrsla leysingja skal gefin eigi síðar en á 14 náttu fresti, og skal henni fylgja vottorð frá kjörpresti. Prestsverka þeirra, er skylt er að rita í kirkjubók, skal kjörprestur geta í embættisbók sinni, en eigi skulu þau talin í ársskýrslu hans, nema ferming sje. Nú er sóknarpresti eigi skýrsla gefin á 14 náttu fresti, og verður leysingi um það sekur 2—10 kr. fyrir viku hverja, er skýrsla dregst, eptir ákvæðum sýslumanns, og renna sektirnar í hreppssjóð þar, er leysingi býr.

5. gr.

Nú fæðist leysingja barn, og skal skýra frá því presti þar í sókn, er barnið fæðist.

6. gr.

Til hjúskapar skal sóknarprestur brúðarinnar lýsa, enda skal og lýsa fyrir honum meinbugum og hjúskaparbanni, og gefur hann síðan hjónaefnunum greinilegt vottorð um lýsingarnar. En að öðru leyti fer um ábyrgð prests þess, er saman vígir, á lögmæti hjónabandsins, sem lög standa til.

Nr. 9. Lög 12. maí um leysing á sóknarbandi.

17. dag maímán.

Lov

om

Løsning af Sognebaandet.

Nr. 9.
12te
Mai.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenburg og Oldenburg,

Gjøre vitteligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Mand eller Kvinde, som har selvstændig Husholdning, deres Børn, og enhver Anden, der er konfirmeret og 18 Aar gammel, kan vælge sig en anden Præst end Sognets. Dog kan kun en Sognepræst vælges.

§ 2.

Den Paagjældende bør træffe Overenskomst med den valgte Præst om de kirkelige Handlinger, som han ønsker udførte af denne, hvornæst han har at meddele Herredsprovsten den mellem dem trufne Aftale og denne at underrette Sognepræsten herom. Ønsker han atter at vende tilbage til sit Sogns Præst, har han at gjøre Anmeldelse herom til Provsten, som derefter meddeler Sognepræsten og den valgte Præst Underretning derom.

§ 3.

Naar Provsten faar Kundskab om, at den valgte Præst har konfirmeret et Barn, som er hjemmehørende i et andet Præstekald, og som efter hans Formening ikke er modent til Konfirmation paa Grund af manglende Kundskaber, har han derom at gjøre Indberetning til Biskoppen, som afgjør Sagen ved sin Resolution.

§ 4.

Den, som har løst Sognebaand, bør meddele Præsten i sit eget Sogn udførlige Oplysninger om enhver kirkelig Handling, som den valgte Præst har udført for ham, og Sognepræsten er da pligtig til at gjøre Antegning derom i Sognets Kirkebog, saaledes som Lovgivningen kræver. Meddelelsen bør ske inden 14 Dage og skal være bilagt med Attest fra den valgte Præst. De kirkelige Handlinger, som skulle indføres i Kirkebogen, bør den valgte Præst indføre i sit Sogns Kirkebog, men de skulle ikke optages i hans aarlige Indberetning, undtagen for saa vidt Konfirmationen angaar. Gives den omhandlede Meddelelse ikke Sognets Præst inden 14 Dage, straffes den, som har løst Sognebaand, med en Bøde af 2—10 Kroner, efter Syselmændens nærmere Bestemmelse, for hver Uge, der hengaar, uden at Meddelelse sker.. Bøden tilfalder den Rejs Kasse, hvor den, der har løst Sognebaand, er bosiddende.

§ 5.

Naar der fødes den, der har løst Sognebaand, et Barn, skal derom ske Anmeldelse for Præsten i det Sogn, hvor Barnet er født.

§ 6.

Lysning til Ægteskab skal foretages af Brudens Sognepræst, for hvem ogsaa Ægteskabshindringer og Forbud mod Ægteskabet skulle anmeldes. Han giver derefter de Forlovede en notagtig Attest om Lysningerne. Iøvrigt er den Præst, der forretter Vielsen, ansvarlig for Ægteskabets Lovmæssighed efter Loven.

Nr. 9. Lov af 12te Mai om Løsning af Sognebaandet.

Nr. 9.

12.
maí.

7. gr.

Þá er ófermdur maður, sem er fullra 18 ára að aldri, vill ráða sig í vist, skal hann fá til þess samþykki prests þess, er ætlazt er til að fermi hann. Eigi má presturinn veita samþykki sitt til vistarráða, nema í hans prestakalli sje.

8. gr.

Sáttatilraun þá, er lögboðin er, ef hjón vilja slíta sambúð eða skilja að fullu, skal kjörprestur þeirra gjöra, og gefa lögboðið vottorð um siðferði þeirra og hegðun; en geti kjörprestur eigi gefið nægilegt vottorð, skal sóknarprestur bæta því við, er á vantar.

9. gr.

Skyldur er sóknarprestur að semja og senda allar lögboðnar skýrslur um fæðingar, skírn, hjónavígslur og andlát, svo og gefa vottorð þau, er rituð eru upp úr kirkjubók, fyrir ferming utan, því um hana skal sá prestur skýrslu gefa og vottorð senda, er sjálfur fermt hefur.

10. gr.

Sóknarleysingja er rjett að láta kjörprest sinn fremja skírn, ferming, hjónavígslu, skriptamál og altarisgöngu, flytja líkræðu og syngja yfir í sóknarkirkjunni, svo og jarða lík í kirkjugarðinum. Þó skal hann fengið hafa vissu um það hjá sóknarprestinum, að sjálfur hann þurfi eigi á kirkju að halda eða kirkjugarði til prestsverka á sama tíma.

Heimilt er kjörpresti að nota öll áhöld kirkjunnar til prestspjónustu, svo sem messuskrúða, ljós, graftól, vín og bakstur; en skylt er honum að hafa að minnsta kosti einn meðhjálpara sóknar þeirrar viðstaddan þjónustugjörðina.

11. gr.

Gjalda skal leysingi til sóknarkirkjunnar öll lögboðin gjöld, og sóknarpresti allar fastar tekjur.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 12. dag maim. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

§ 7.

Naar en uconfirmeret Person, der er fulde 18 Aar gammel, vil fæste sig bort, skal han dertil erhverve Tilladelse hos den Præst, der skal konfirmere ham. Præsten maa ikke meddele Tilladelse til Indtrædelse i Egendeforhold udenfor Præstetalbet.

Nr. 9.
12te
Maj.

§ 8.

Den løvbudne Mægling i Sager angaaende Separation eller Skilsmisse mellem Ægtefolk foretages af den valgte Præst, hvem det ligeledes paahviler at meddele de løvbefalede Vidnesbyrd om deres Vandel og Forhold. Er han ikke i Stand til at give tilstrækkeligt Vidnesbyrd herom, skal Sognets Præst tilføie det Manglende.

§ 9.

Det paahviler Sognets Præst at affatte og indsende alle løvbefalede Indberetninger om Fødsler, Daab, Brudevielser og Dødsfald, samt at meddele de Attester, der bestaa i Udskrifter af Kirkebogen, undtagen for saa vidt angaar Konfirmationen, hvorom Indberetning afgives og Attest meddeles af den Præst, der har foretaget den.

§ 10.

Den, der har løst Sognebaand, har Ret til at lade den valgte Præst foretage Barnebaab, Konfirmation og Brudevielse, holde Skriftemaal og Altergang samt Egtale i Sognetkirken og forrette Jordpaakastelse paa Sognets Kirkegaard. Dog skal han forud hos Sognepræsten have forvisset sig om, at denne ikke skal benytte Kirken eller Kirkegaarden til Embedshandlinger til samme Tid.

Den valgte Præst har Ret til at benytte alle Kirkens Rekviziter til ministerielle Handlingers Udførelse, saa som Messjebragt, Eys, Graverredskaber samt Vin og Brød, men han er forpligtet til at have i det mindste en af Sognets Medhjælpere tilstede ved Tjenestens Forrettelse.

§ 11.

Den, der har løst Sognebaand, har at yde til Sognetkirken alle løvbefalede Afgifter og til Sognepræsten alle de ham tilkommende faste Indtægter.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Mai 1882.

Under Vor Kongelige Haaand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 10.
12.
maí.

L ö g

um

kosningarrjett kvenna.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Ekkjur og aðrar ógiptar konur, sem standa fyrir búi, eða á einhvern hátt eiga með sig sjálfar, skulu hafa kosningarrjett, þegar kjósa á í hreppsnefnd, sýslunefnd, bæjarstjórn og á safnaðarfundum, ef þær eru 25 ára, og að öðru leyti fullnægja öllum þeim skilyrðum, sem lög ákveða fyrir þessum rjettindum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 12. dag maím. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigh.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

L o vNr. 10.
12te
Mai.

om

Kvinders Valgret.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gotheis, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Enker og andre ugifte Kvinder, som forestaa en Husstand eller som paa en eller anden Maade indtage en selvstændig Stilling, ere valgberettigede ved Valgene til Repsforstanderskab, Sysselforstanderskab, Byraad og paa Menighedsmøder, saafremt de have fyldt 25 Aar og forøvrigt fyldestgjøre alle lovbestemte Betingelser for Uøvelsen af de omhandlede Rettigheder.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Mai 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 11.
12.
maí.

Viðaukalög

við lög 27. febr. 1880 um stjórn safnaðarmála og skipun sóknarnefnda
og hjeradsfunda.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Skylduvinnu þeirri, er sóknarmenn eiga til að leggja, þá er kirkja er byggð eða
kirkjugarður, skal sóknarnefndin í sókninni jafna niður; hafa skal nefndin og umsjón með
því, hvernig verkinu er hagað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 12. dag maím. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

LovNr. 11:
12te
Mai.

indeholdende

Tillæg til Lov af 27de Febr. 1880 om Bestyrelsen af Menigheds-
anliggender og om Oprettelsen af Menighedsudvalg for
Kirkesogne og Herreder.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Naar en Kirke skal opføres eller en Kirkegaard anlægges, paaligner Menigheds-
udvalget i det paagjældende Kirkesogn Sognemændene det Pligtarbejde, som de have at yde
hertil, og fører tillige Tilsyn med Arbeidets Udførelse.

Endvidere alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Mai 1882.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 12.

12.

maí.

Viðaukalög

við

lög 14. desbr. 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Alduborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

Í stað sekta þeirra fyrir brot gegn fiskiveiðasamþykkt, sem ákveðnar eru í lögum 14. desbr. 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, má ákveða í samþykkt, að allur hákarlsafli, eða nokkur hluti hans, sem á land er fluttur á opnum skipum frá 30. degi nóvembermánaðar til fyrsta sunnudags í einmánuði, sje gjörður upp-tækur, ef hákarlsskrökkum hefur verið sleppt í sjó, án þess lífsnauðsyn lægi við, og fellur þá afli sá, sem fluttur er á land, í fátækra sjóð. Þó má ákveða þeim, er brotinu kemur upp, allt að helmingi aflans.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 12. dag maím. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

LovNr. 12.
12te
Mai.

indeholdende

Tillæg til Lov af 14de Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende
Fiskeri paa aabne Baade.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitteligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Stedet for de i Lov af 14de Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade fastsatte Bøder for Overtrædelse af Fiskertvedtægter, kan det ved Vedtægt fastsættes, at det Udbytte af Havkalve-Fangsten, der bringes i Land paa aabne Baade fra 30te November til den 1ste Søndag i den sidste Vintermaanede (einmånudur) helt eller delvis skal konfiskeres, saafremt Havkalvefroppe ere blevne kastede i Havet, uden at det for at undgaa Livsfare har været nødvendigt, og tilfalder den ilandbragte Fangst i saa Fald Fattigkassen; dog kan der tillægges Angiveren indtil Halvdelen af Fangsten.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Mai 1882.

Under Vort Kongelige Gaand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 13.

12.

maí.

L ö g

um

umsjón og fjárhald kirkna.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjerstaðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar tveir hlutar sóknarmanna í einhverri sókn, sem til kirkju gjalda, óska á almennum safnaðarfundum að söfnuðurinn taki að sjer umsjón og fjárhald kirkjunnar, og eigandi eða umráðamaður hennar er fús til að láta það af hendi, skal afhenda kirkjuna söfnuðinum að fengnu samþykki hjeradsfundar og biskups. Svo má og svipta sóknarprest fjárhaldi ljens Kirkju og afhenda kirkjuna söfnuðinum, þótt presturinn ekki sje því samþykkur, ef hjeradsfundur og biskup álíta hann óhæfan til að sjá um fje kirkjunnar.

2. gr.

Nú vill eigandi eða fjárráðamaður kirkju selja af hendi umsjón hennar og fjárráð, og er kirkjuráðanda rjett að bera það mál upp við hjeradsprófastinn. Skal þá prófastur sjá um, að haldinn verði almennur safnaðarfundur í sókninni og málið borið upp á honum. Verði tveir hlutar atkvæða sóknarmanna, þeirra er til kirkju gjalda, með því, að söfnuðurinn taki við fjármálum kirkjunnar og umsjón, fer um það mál, sem segir í 1. grein, ella er málið fallið að sinni.

3. gr.

Þegar kirkja er afhent söfnuði, skal prófastur með tveim óvilhöllum úttektarmönnum gjöra nákvæma úttekt á kirkjunni, eignum hennar, áhöldum og gripum. Skulu úttektarmenn meta sanngjarnt álag á kirkjuna og það, sem henni fylgir, ef þeim virðist þess þörf. Greiðir sá, er kirkju hefur haldið, álagið að þeim hluta, sem sjóður kirkjunnar eigi vinnst til, í hendur sóknarnefndinni, er tekur við kirkjunni og fje hennar fyrir hönd safnaðarins.

Nú er kirkja í skuld við forráðamann sinn, og úttektarmenn gjöra álag á hana, og skal þá forráðamaður hennar eigi að síður greiða álagið; en úttektarmenn meta, að hve miklu leyti skuldina skuli endurgjalda af tekjum kirkjunnar eptirleidis. Mat þetta liggur undir samþykki biskups. Hafi lán verið tekið af almannaþje til að byggja kirkju, skal greiða á sama hátt það, sem ógreitt er af vöxtum og afborgun.

Nr. 13. Lög 12. maí um umsjón og fjárhald kirkna.

Lov

om

Nr. 13.
12te
Mai.

Tilsyn med Kirker og Bestyrelsen af deres Formue.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitteligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar 2 Trediedele af de Menighedsmedlemmer i et Sogn, der yde Bidrag til Kirken, paa et almindeligt Menighedsmøde begjære, at Menigheden skal overtage Tilsynet med Kirken og Bestyrelsen af dens Formue, og Kirkens Eier eller Tilsynsmand er villig til at afstaa samme, bør Kirken overleveres til Menigheden, efterat der i Forveien er erhvervet Herredsmødets og Biskoppens Samtykke dertil. Vigeledes kan Bestyrelsen af en Lens- (Beneficiær-) Kirkes Formue fratages vedkommende Sognepræst, og Kirken overdrages til Menigheden, selv om Præsten ikke giver sit Samtykke hertil, saafremt Herredsmødet og Biskoppen ansee ham uskiftet til at forvalte Kirkens Formue.

§ 2.

Naar en Kirkes Eier eller Tilsynsmand ønsker at fratræde Tilsynet med og Bærgemaalet for Kirken, har han derom at indgive Andragende til Herredsprovsten. Denne drager derefter Omfarg for, at et almindeligt Menighedsmøde afholdes i Sognet, og at Sagen forelægges dette. Dersom to Trediedele af de Menighedsmedlemmer, der yde Bidrag til Kirken, afgive Stemmer for, at Menigheden skal overtage Bærgemaalet og Tilsynet med Kirken, forholdes hermed efter Bestemmelsen i § 1, i modsat Fald bortfalder Sagen for Tiden.

§ 3.

Naar en Kirke overleveres til Menigheden, bør Provsten med to uvillige Udtægtsmænd foretage en nøiagtig Udtægtsforretning over Kirken, dens Eiendele, Utenfilier og Drnamenter. Udtægtsmændene bør bestemme billig Aabod paa Kirken og dens Tilbehør, forsaavidt de finde det fornødent. Forsaavidt Kirkens Portion ikke er tilstrækkelig, betales Aaboden af den fratrædende Tilsynsmand til Sogneudvalget, der modtager Kirken og dens Beholdning paa Menighedens Vegne.

I Fald Kirken staar i Gjæld til sin Tilsynsmand, og Udtægtsmændene bestemme en Aabod paa Kirken, bør Tilsynsmanden ikke desto mindre udrede Aaboden, men Udtægtsmændene bør tagere, med hvor stor en Del Kirkens Gjæld fremtidigt bliver at tilbagebetale ham af Kirkens Indtægt. Til denne Taxation udfordres Biskoppens Approbation. Har der været optaget et Laan af offentlige Penge, til at bygge Kirken for, skal paa samme Maade afbetales hvad der refterer af Renter og Afdrag.

Nr. 13. Lov af 12te Mai om Tilsyn med Kirker og Bestyrelsen af deres Formue.

Nr. 13. Ef hinn fyrverandi forráðamaður kirkjunnar eða sóknarnefnd er óánægð með úttektina, má skjóta henni til yfirúttektar.

12.
maí.

Heimilt er sóknarnefnd að taka við kirkju, án þess að regluleg úttekt sje gjörð, ef samþykki hjeradsprófasts kemur til, og hann afhendir kirkjuna.

4. gr.

Söfnuðir þeir, sem taka að sjer umsjón og fjárhald kirkna, gangast undir allar þær skyldur, sem legið hafa á eigendum þeirra eða forráðamönnum, að því er kemur til endurbyggingar kirkju, viðhalds og hirðingar. Skal sóknarnefndin fyrir hönd safnaðarins heimta kirkjutekjurnar saman, svo sem lög standa til, og koma kirkjusjóðnum á vöxtu. Fyrir innheimtu og ómak sitt skal sóknarnefndin fá 6 af 100 af árstekjum kirkjunnar. Þá er sóknarnefnd hefur tekið við fjárhaldi kirkju, skulu skoðunarlaun kirkjureikninga niður falla.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 12. dag maím. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Derfom Kirkens forhenværende Tilfynsmand eller Sogneudvalget ikke er tilfreds med Nr. 13. Udtægtsforretningen, kan der forlanges Overudtægt.

Sogneudvalget kan overtage en Kirke uden foregaaende regelmæssig Udtægtsforretning, derfom Herredsprovsten meddeler sit Samtykke dertil, og han afleverer Kirken.

12te
Mai.

§ 4.

De Menigheder, der overtage Tilfynet med og Bærgemaal for Kirkerne, ere alle de Forpligtelser undergivne, der have paahvilet disses Giere eller Tilfynsmænd, forsaavidt angaaer Ombygning, Bedligeholdelse og Pasning af Kirken. Sogneudvalget oppebærer paa Menighedens Vegne Kirkens Indtægter paa den i Loven foreftrevne Maade og gjør Kirkens Beholdning frugtbringende. For Inkasation og Uleilighed tilkommer der Sogneudvalget 6 pCt. af Kirkens aarlige Indtægt.

Naar Sogneudvalget har overtaget Kirkens Bærgemaal, bortfalder Betalingen for Revision af Kirkens Regnskaber.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Mai 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 14.
26.
maí.

Auglýsing

um

að fyrst um sinn skuli, með tilliti til skipa, sem koma til Íslands frá Kristjaníu, farið eptir ákvæðum laganna 17. desbr. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands.

Með því að stjórnarráðið hefur fengið vitneskju um, að seinustu vikurnar hafi allmargir sýkst af bólu í Kristjaníu, skal fyrst um sinn, með tilliti til skipa, sem koma til Íslands frá Kristjaníu, farið eptir ákvæðum laganna 17. desbr. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 26. dag maímán. 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

Nr. 14.
26de
Mai.

om

at Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 indtil videre ville være at anvende med Hensyn til Skibe, som ankomme til Island fra Christiania.

Da der ifølge derom modtagen Meddelelse i Løbet af de sidste Uger er forefaldet jevnlige Tilfælde af Kopper i Christiania, ville som Følge heraf Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 indtil videre være at anvende med Hensyn til Skibe, som ankomme til Island fra den nævnte By.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Ministeriet for Island, den 26de Mai 1882.

J. Nellemann.

H. Stephansen.

Nr. 15.
11.
júlí.

Auglýsing

um

að auglýsingar stjórnarráðsins fyrir Ísland, 2. og 26. maí 1882, skuli úr gildi numdar.

Auglýsingar stjórnarráðsins fyrir Ísland, 2. og 26. maí þ. á., um að með tilliti til skipa, sem komi til Íslands annaðhvort frá Helsingjaeyri og Helsingjaborg eða frá Kristjáníu, skuli fyrst um sinn farið eptir ákvæðum laganna 17. desbr. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, eru hjermeð felldar úr gildi.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 11. júlí 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

Nr. 15.
11te
Juli.

om

Ophævelse af Bekjendtgjørelser fra Ministeriet for Island af 2den
og 26de Mai 1882.

Bekjendtgjørelser fra Ministeriet for Island af 2den og 26de Mai d. A. om, at Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 indtil videre ville være at anvende med Hensyn til Skibe, som ankomme til Island henholdsvis fra Helsingør og Helsingborg og fra Christiania, ophæves herved.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 11te Juli 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 16.
9.
ágúst.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 9. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Bernstorffs-höll, 9. dag ágústm. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 16.
9de
August

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 9de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Vort Slot Bernstorff, den 9de August 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 17.
28.
ágúst.

Auglýsing

um

að næm blóðsótt gangi í Málmey.

Með því að stjórnarráðið hefur fengið vitneskju um, að næm blóðsótt (dysenteria) gangi í Málmey, skal fyrst um sinn, með tilliti til skipa, sem kynnu að koma til Íslands frá Málmey, farið eptir ákvæðum laganna 17. desbr. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands (smbr. lög 24. oktbr. 1879).

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 28. ágúst 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

Nr. 17.
28de
August.

om

en i Malmø herskende Dysenteriepidemi.

Da ifølge derom modtagen Meddelelse Dysenteri hersker epidemisk i Malmø, ville som følge heraf Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Bornekoppers og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 (jfr. Lov af 24de Oktober 1879) indtil videre være at anvende med Hensyn til Skibe, som maatte ankomme til Island fra den nævnte By.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Ministeriet for Island, den 28de August 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 18.
25.
sept.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 9. f. m., samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefð á Amaliuborg, 25. dag septembermán. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 18.
25de
Septbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet, kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Underfaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 9de f. M, i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871, under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet paa Amalienborg, den 25de September 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 19.
28.
sept.

L ö g

um

sölu á fangelsinu á Húsavík.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Fangelsi þau, sem ákveðin eru í tilskipun um byggingu hegningarhúss og fangelsa á Íslandi, 4. marz 1871, 2. gr., skulu framvegis að eins vera 6. Fangelsið á Húsavík skal lagt niður og selt við opinbert uppboð, og andvirði þess varið til afborgunar á skuld norður- og austuramtsins til viðlagasjóðsins út af byggingu fangelsa.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 28. dag septembermán. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

Nr. 19.
28de
Septbr.**Salg af Fængselsbygningen i Husavik.**

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre bitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det i Forordning om Dpførelse af en Straffeanstalt og Fængsler paa Island af 4de Marts 1871 § 2 bestemte Antal Fængsler, skal fremtidigt kun være 6. Fængslet i Husavik nedlægges og sælges ved offentlig Auktion, og skal det ved Auktionen indkomne Beløb anvendes til Afbetaling paa Nord- og Østamtets Gjæld til Reserfefonden i Anledning af Fængslers Dpførelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 28de September 1882.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 20.
29.
sept.

Auglýsing

um

bólusótt í Kristjánssandi.

Með því að stjórnarráðið hefur fengið vitneskju um, að bólusótt gangi í Kristjánssandi, skal með tilliti til skipa, sem koma til Íslands frá bæ þessum, farið eptir því, sem fyrir er mælt í lögum 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 29. dag septembermån. 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

Nr. 20.
29de
Septbr.

om

en i Christianssand herskende Koppeepidemi.

Da Koppesygdommen, ifølge derom modtagen Indberetning, hersker epidemisk i Christianssand, ville de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Kolera og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17. December 1875 foreskrevne Forholdsregler være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra det nævnte Sted.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Ministeriet for Island, den 29de September 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 21.
9.
okt.

Auglýsing

um

ad blóðsótt gangi í Ystad.

Með því að stjórnarráðið hefur fengið vitneskju um, að margir hafi nýlega sykst af blóðsótt (dysenteria) í Ystad, skal fyrst um sinn, með tilliti til skipa, sem kynnu að koma til Íslands frá bæ þessum, farið eptir ákvæðum laganna 17. des. 1875 um mótyrnir gegn því, að bólusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands (smbr. lög 24. oktr. 1879).

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 9. dag októbermån. 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 21.

9de
Oktbr.

Bekjendtgjørelse

om

at der hersker Dysenteri i Island.

Da der ifølge derom modtagen Meddelelse i den sidste Tid er forekommet hyppige Tilfælde af Dysenteri i Island, ville Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 (jfr. Lov af 24de Oktober 1879) indtil videre være at anvende med Hensyn til Skibe, som maatte ankomme til Island fra den nævnte By.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Ministeriet for Island, den 9de Oktober 1882.

J. Nellesmann.

H. Stephensen.

Nr. 22.
13.
okt.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 14. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefð á Amaliuborg, 13. dag októbermán. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 22.
13de
Oktbr.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Beuders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Reise til Udlandet, ville Vi i Genhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 14de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 13de Oktober 1882.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 23.
26.
okt.

Konungleg Auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 13. þ. m., samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á Amaluborg, 26. dag októbermán. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 23.
26de
Oktober.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet, kundgjøre Vi herved for Vore fjære og tro Underfaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 13de d. M., i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871, under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet paa Amalienborg, den 26de Oktober 1882

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 23.
20.
nóvbr.

Auglýsing

um

að auglýsingar stjórnarráðsins fyrir Ísland, 28. ágúst og 9. október 1882, skuli
úr gildi numdar.

Auglýsingar stjórnarráðsins fyrir Ísland, 28. ágúst og 9. október þ. á., um að með
tilliti til skipa, sem komi til Íslands annaðhvort frá Málmei eða frá Ystad, skuli fyrst
um sinn farið eftir ákvæðum laganna 17. desbr. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt
og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, eru hjermeð felldar úr gildi.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Þetta kunngjörð til leiðbeiningar öllum þeim er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 20. nóvember 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

om

Ophævelse af Bekjendtgjørelser fra Ministeriet for Island af 28de August og 9de Oktober 1882.

Bekjendtgjørelser fra Ministeriet for Island af 28de August og 9de Oktober d. A. om, at Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 indtil videre vilde være at anvende med Hensyn til Skibe, som ankomme til Island henholdsvis fra Malmø og Ystad, ophæves herved.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 20de November 1882.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

